

# SLOVENSKI LIST

CORREO ARGENTINO

TARIFA REDUCIDA

Concesión 1551

Dirección y Administración: GRAL. CESAR DIAZ 1657, U. T. 59 - 3667 - Bs. Aires.

Periódico de la Colectividad Yugoslava

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

AÑO (Leto) X. BUENOS AIRES, 15 DE SEPTIEMBRE (SEPTEMBRA) DE 1939 Núm. (Štev.) 136

NAROVNINA: Za Ameriko in za celo leto \$ arg. 6.—; za pol leta 3.50. Za druge dežele 2,50 USA-Dolarjev.

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

## ZLATI ČASI

Nikakor ne trdimo, da ni med človeštvom nekaterih razlik. So in nekatere še prav velike, ki jih ni mogoče kar čez noč premostiti in zenačiti. Zato smo mi slej ko prej mnenja, da je treba velikega razumevanja ter skrajne previdnosti in v malenkostnih stvareh tudi popustljivosti, če hočemo, da bo kdaj res bolje in drugače.

Posebno danes, ko je ves svet v sovravnem razpoloženju, ko je človek človeku volk, ko se teptajo mednarodna in narodna prava ter vse kar je človek kdaj mislil, da je prav in dobro. Niso nas vedno prav učili, mnogo je bilo zavajanja in ljudstvo, da si je vedno v globini svoje duše hotelo biti dobro, ni moglo postati in ostati to. Niso bili morda toliko krivi nauki in naša vzgoja kot oni, ki so nas v imenu vsega, kar je človeštvo smatralo za sveto in nedotakljivo, izrabljali v svoje sebične ter egoistične svrhe.

Zastoj se tolažimo s starim vekom, čes, da je bilo enkrat vse lepo in dobro, ko človek še ni bil toliko pokvarjen kakor je dandanež. Ne, takih "zlatih časov" ni bilo nikoli. To je prazna bajka, ki se ljudstvo z malo pameti in z zelo bogato fantazijo in domišljijo naslanja nanjo. Zgodovina, učiteljica človeštva in narodov, pove drugače.

Človek je vsekakor napredoval, čeprav je v njem še vsepolno slabih nagonov. Današnji človek v splošnem in okruten ter ne mara vojne in krvoprelitja. Nekeč se človek ni sramoval tega, marveč je bil celo ponosen na svoje brutalnosti. Takih ljudi je danes zelo malo več in še ti niso sami krivi svoje nesreče in usode.

Kot rečeno je človeštvo silno napredovalo. Razne bolezni, ki so še pred sto leti strašile in morale naše dede, so danes od znanstva premagane. Sedaj trepetamo pred drugimi kugami: vojno, izkoriščanjem, zatiranjem, negotovostjo itd. Danes stremimo za tem, da tudi to kugo premagamo.

In kot smo v začetku rekli, je treba za vse to premagati velikega razumevanja in samozatajevanja, kajti le s silnim notranjim naporom bomo zamogli premagati številne ovire, ki nam križajo pot.

Tega strankarski ali verski zagriženci in sploh fanatiki nemorejo razumeti, ker se vsled lastne udobnosti, ki jim jo nudijo njihovi gospodarji, ki pod tem ali onim plaščem skrivajo svoje umazane namene, raje udinjajo njim kot pa resničnim ljudskim potrebam. Po drugi strani pa človek ne kaže največjega razpoloženja in razumevanja za svoje lastne koristi.

Ko je svoj čas neki nemški poslanec ponovno in ponovno zahteval, da mora vlada več storiti za ljudsko izobrazbo, mu je Bismark ironično odgovoril, da naj mu za skozibog pustijo vsaj enega človeka, ki mu bo čevlje snažil. Takih Bismarkov je tudi danes še vsepolno, ki mislijo, da je človek samo za to poklican na svet, da se rodi, vse življenje trpi in pogine kje za kakim plotom in v najboljšem slučaju na bojnem polju za "domovino".

Vojna, ki so jo sprožili v Evropi, ni za nobene ideale. Niti eden onih, ki so zanjo odgovorni, nima poštenih namenov. Zato bo vojna v Evropi resnična človeška katastrofa, če se vsi narodi pravčasno ne streznejó, a se zdi, da so že predaleč in ne bo mogoče več nazaj.

Kljub vsem slabim zgledom pa ni obupati, kajti človek mora živeti in to je dovolj velik vzrok, da se spleča misliti na bodočnost, ki bo zlati vek prihodnosti. Povedali smo že, da je človek v svojem bistvu dovolj dober in tudi dovolj civiliziran, da lahko brez strahu stremi k boljši in popol-

## Use je nekam zamotano in nejasno

**POLJAKI ZAUSTAVILI NEMŠKO PRODIRANJE — ANGLIJA IN FRANCIJA SE ŠE VEDNO POKLAGOMA PRIPRAVLJATA — RUSIJA MOBILIZIRA — MUSSOLINI BO BAJE POSREDOVAL ZA MIR — ITALIJA SE PRIPRAVLJA V AFRIKI — ANGLIJA IŠČE ZAVEZNIKOV — ANGLIJA IN FRANCIJA MORATA POKAZATI VEČ RAZUMEVANJA ZA RAZNA MEDNARODNA VPRAŠANJA**

Medtem ko je nemška vojska v prvem valu na Poljsko naglo prodirala v notranjost dežele ter se je iz vzhodne Prusije in Tešena bližala glavnemu mestu Poljske, Varšavi, in je že skoro zgedelo, da bo mesto kmalu padlo v roke sovražnikom, pa se to ni zgodilo, marveč so se Poljaki silovito postavili v bran ter zaustavili nadaljno prodiranje. Nemci so v zadnjih bojih izgubili čez dvajset tisoč vojakov. Morda so jih izgubili Poljaki še več, a Varšave niso hoteli kar tako prepustiti vpadalcem. Glavni nemški štab je bil prisiljen prenehati z nadaljnjim prodiranjem, kajti bolnišnice, ki so se v nekaj dnevih napolnile z ranjenici, ki so jih dovažali z bojišča, nikakor niso delale reklame nemški armadi. Iz Berlina seveda poročajo, da so vkljub odporu Poljakov svesti zmage ter se pripravljajo za odločilen udar in zasedbo Varšave, a kot poročajo bi s tem poljska vojska še nikakor ne bila poražena, kajti glavnih sil še vedno ni poslala v boj, marveč jih drži pripravljene zadaj za sedanjo bojno linjo, za končni obračun, ki bi nastopil tedaj, ko bi Francija in Anglija odločneje posegeli v zadevo.

Kakor je znano, Francija in Anglija še vedno nista pričeli z odločilno vojno proti Nemčiji, čeprav sta ji vojno po vseh pravilih napovedali, dočim je Nemčija ni nikomur napovedala, niti Poljakom ne. Očividno sta se Anglija in Francija iz raznih razlogov odločili za daljšo vojno dobo, ki upata in tako tudi z gotovostjo trdita, da jima bo prinesla končno zmago. Posebno Angleži da niso še nikoli nobene vojne izgubili.

Če vpoštevamo splošni položaj, vidimo, da so Angleži in Francozi mnogo v slabšem položaju danes za vojno kot so bili pred leti. Materialno so gotovo bolje pripravljani, a so izgubili skoro vso svetovno simpatijo, kajti le preveč očitno so kazali, da njim je predvsem le za njih lastni interes. Angleži so razvili vso diplomacijo, da pridobijo manjše države, ki so se vse izjavile za nevtralnost, na svojo stran, a jim uspeh nič kaj prida ne kaže. To je čisto razumljivo, če vpoštevamo slepomišljenje londonskih in francoskih diplomatov zadnja leta. Angleži in Francozi morajo najprej sami dejansko dokazati, sedaj se jim kot nalašč nudi lepa prilika, da so pripravljani tudi sami doprinesti svoj del k skupni mednarodni varnosti. To bodo tudi morali storiti, če hočejo druge pridobiti. Dotelej pa bi bila velika nesmiselnost siliti se manjšim državam v ospredje.

Sovjetska Rusija je vkljub svoji nevtralnosti pričela mobilizirati, kar

nejši človeški družbi. Vsako strašnje s katerimkoli "izmom" je brez podlage, kajti beseda je vsaka brez pomena, če nima jedra. Ni bistvene važnosti, kako se bo bodoči človeški sestav klical, marveč kako bomo razdrapano idejno in gospodarske razmere uredili tako, da bo vsem zajamčen napredek in človeka dostojno življenje.

Zato smo tudi izseljenci poklicani, da doprinesemo kamen k tej naši skupni zgradbi. Seveda je treba nekoliko potrpljenja in poslušati glas onih, ki se nesebično za ta cilj žrtvujejo. Poslušati pa je predvsem potrebno tudi glas svojega razuma, kajti le tedaj, ko vsak sam razume vsaj osnovne smernice človeške hotnosti, bo resnično koristil sebi in družbi.

pomeni, da se pripravljajo in da hoče biti pripravljena. Mnogi ugiblajo, kaj bo storila, a tega najbrže še sami niso povsem gotovi. Nekateri so mnenja, da ima za sedaj namen Ukrajino, ki je pod Poljsko, priključiti k Rusiji ter Besarabijo, ki je pod Romunijo. Pozneje ob ugodni priliki pa da bi bila pripravljena poseči tudi dalje v smislu svoje ideologije, če bi videla zato pripravljen teren, pa menijo nekateri, da bodo za kaj takega najprej pripravljene v Nemčiji in Italiji. Tega pa bi niti v Franciji in še manj v Angliji ali v Vatikanu želeli. Zato je položaj tako zelo zapleten in kompliciran, da ne more nihče ničesar jasnega predvidevati, marveč bo samo čas polagona razjasnil vse.

Iz Rima poročajo, da je Mussolini pripravjen kot posredovalec poseči v evropske zadeve. Zdi se mu, da je njegov zaveznik Hitler že toliko dosegel na Poljskem, da se lahko prične ž njimi pogajati za premirje. To bi menda tudi v Berlinu hoteli, kajti zmago bi praktično dosegli, če imajo v svoji posesti največje industrijske centre na Poljskem ter ključ od njene izvozne in uvozne trgovine, ki je v Gdynji in Gdanskem. Če bi Poljska pristala na taka pogajanja, tedaj bi seveda tudi Anglija in Francija, po mnenju Nemčije in Italije, ne imeli ničesar ugovarjati. V Parizu in Londonu pa svečano zagotav-

## Velika prireditev Slovenskega lista

V nedeljo dne 8. oktobra, ob četrtri uri pop. v ul. Alsina 2832 se bo vršila prva velika prireditev Slovenskega lista.

Poleg Slovenskega doma bodo sodelovala češkoslovaška in srbohrvatska društva ter znani Kubikov zbor.

Izvajale se bodo najlepše slovenske, srbohrvatske, češkoslovaške pesmi, deklaracije in telovadni nastopi.

Kubikov zbor bo zapel nekaj slovenskih, srbohrvatskih in ruskih ter argentinskih najlepših pesmi.

Mešan oktet Slovenskega doma bo pod vodstvom Veneta Lazariča podal s spremljanjem orkestra lep ljubezenskih prizor iz španskih motivov prevedeno v slovensčino.

Dramatični odsek Slovenskega doma pa bo podal veseligr Dva Pavla s petjem in spremljevanjem orkestra.

Na sporedu bodo še nekatere druge lepe stvari tako, da obeta biti program prvorsten, karšnega na nobeni slovenski prireditvi gotovo še ni bilo, čeprav so bile lepe.

Naročniki, naročnice in čitatelji! Predvsem pričakujemo, da na to prireditev vsi brez izjeme pridete. S tem boste javno dokazali simpatijo in sodelovanje z našim listom. Prav je, da se vsaj enkrat vsi naročniki in naročnice ter čitatelji skupaj zberemo ter oni, ki list pišejo. Urednik vam bo na kratko povedal nekaj svojih misli, kar bo gotovo vse zanimalo.

Naročniki in čitatelji! Nikakor pa ne pozabite pripeljati s seboj tudi vse svoje prijatelje in znance. Poagitrirajte že sedaj med njimi in pojte jim, kako lep duševni užitek se jim obeta.

Prireditev 8. oktobra more biti noš dokaz naše solidarnosti ter viden kulturni napredek naše naselbine.

ljajo, da vojne napovedi nikakor in v nobenem slučaju nimajo namena preklicati in da se bo borba šele pravzaprav pričela.

Anglija je menda že poslala nekaj svojih čet v Francijo, a uradno to zanikajo. Mussolini pa tudi, ki zgeda, da hoče iz tega konflikta kar največ koristi odnesti zase, pošilja večje oddelke v Afriko ter se na vso moč trudi, da napravi iz Afrikancev, ki so pod njegove oblasti, bojevite in dobro izvežbane vojsčake, ki jih gotovo namerava ob priliki vporabiti za nadaljne osvojevalne namene v Afriki. Angleži in Francozi Mussolinijeve podjetnosti ne morejo biti ravno veseli.

Anglija je razvila silno diplomatsko ter časopisno in radijsko propagando po vsem svetu z namenom, da obrazloži svoje stališče in pridobi svetovne simpatije na svojo stran. Obenem pa pošilja letala nad Nemčijo, ki trosijo ogromne množine propagandnih letakov med nemško ljudstvo, ki zagotavljajo, da Angleži nimajo ničesar proti nemškemu narodu, marveč samo proti Hitlerju, katerega da mora nemški narod sam strmoglaviti, če noče z njim vred v propast in pogubo. Če kaj učinkujejo ti letaki na nemško prebivalstvo, ne vemo, a se zdi da ne ravno preveč.

Čehom pa tudi zagotavljajo Angleži, da jim imajo namen pomagati priboriti si znova svobodo. To se zelo lepo sliši, a se tudi spominjajo, koliko žrtve jih je stala svoboda, ki si so jo bili priborili v svetovni vojni in kako so jo v Monakovem z enim izdajskim podpisom izgubili. Čehi, ki jih je mnogo tudi v Franciji in Angliji ter na Poljskem, so vkljub vsem sestavili nove polke, ki so pripravljani iti v smrt za svobodo svoje domovine, a srbskih in drugih polkov, ki so jim pomagali s svojimi telesi v svetovni vojni, vsaj zaenkrat še ni na rzpolago in zato ni izgleda, da bodo Angleži na račun tujih žrtve kaj prida dosegli, kot so v zadnji svetovni vojni.

Primorski Slovenci ne smemo nikoli pozabiti, da so nas ravno Angleži darovali Italij za usluge, ker je v svetovni vojni zapustila svoje zaveznice ter pristopila na njih stran. Ko bodo Angleži poleg trgovskih interesov pokazali vsaj nekaj smisla tudi za našo manjšinsko vprašanje kakor tudi za druga narodna in mednarodna, ne bodo težko dobili prijateljev in zaveznikov. Prav tega tudi vsi narodi, posebno manjši, pričakujejo.

## Jugoslovanskim državljanom

V zadnjem času so se po tukajšnjih listih ponovno širili glasovi, da je v Jugoslaviji izvedena splošna mobilizacija. Radi teh vesti prejema jugoslovansko poslanstvo od svojih državljanov, vojnih obvezancev, vprašanja, kaj jim je storiti.

Kr. poslanstvo radi tega sporoča jugoslovanskim državljanom v Argentini in Uruguaju, oziroma jugoslovanskim vojni obvezancem v teh državah, da splošna mobilizacija v Jugoslaviji do sedaj še ni izvedena ter jih poslanstvo obvešča, da se ravnajo samo po službenih navodilih, katere jim bo, ako bo potreba, dalo poslanstvo.

Buenos Aires, 12. septembra 1939.  
IZIDOR CANKAR, s. r.  
kralj. poslanik

## Obletnica smrti Vojana Vojanova

Dne 26. julija, pred petimi leti je umrl na Uneu jugoslovanski general, pesnik in pisatelj Rudolf Maister. Maister je bil aktiven avstrijski oficir in živel je do prevrata dvojno življenje: veliko in močno življenje odločnega in idealnega Slovencea ter svoje poklicno življenje, katero si je izbral za to, da je lahko pomagal tam, kjer so slovenska sreča najbolj trpela. Kjerkoli so se zbirali slovenski vojaki, da bi na kakršen koli način služili slovenskemu narodu in dajali duška svoji nacionalni individualnosti, povsod se je med njimi kot najprisrčnejši brat udejstvoval oficir Maister. To njegovo delovanje pa ni bilo pogodu takratnim avstrijskim vojaškim in civilnim vladnim krogom. Za kazen je bil prestavljen v Galicijo. Pozneje pa se je zopet vrnil v Maribor. Udejstvoval se je ravno tako v civilnih krogih, zlasti pa med mladimi slovenskimi literati in nacionalnimi revolucionarji, sledoč nagibom svoje idealne duše. Dolga leta ga je pri tem vodilo poslanstvo izrazitega narodnega človeka in slovenskega pesnika, čim hujše pa je postajalo tlačanstvo, tem bolj se je izražalo njegovo poslanstvo nacionalnega borca. Ko je med vojno kot stotnik služboval pri mariborskem domobranskem polku, je bil njegov oddelek najboljšee zavetišče slovenskih intelektualcev, mobiliziranih iz raznih krajev, ki so pod njegovo zaščito in mnogokrat tudi v njegovi družbi, dajali duška svojemu sovrastvu in odporu proti Avstriji. V Maistrovem oddelku mariborske domobranske vojašnice se je zbirala zvezjavica, iz katere so bruhili tako silni in presenetljivi dnevi in prevratnih dnih.

Ko je bilo še vse tvegano, je Rudolf Maister odslužil svojega dvojnika — avstrijskega oficirja in v dneih zmede in pomislekov, dvomov in negotovosti, se je pojavil junaški narodni borec in voditelj z genialnim, že davno zasnovanim načrtom, ki pa je imel pred seboj samo dve poti: v zmago ali v propast. Njegova odločnost je dvignila in potegnila za seboj prijatelje, sotrudnike, vse rojake, premoč nasprotnikov pa presenetila in porazila. Preko noči je dobil Maribor slovensko vojaško posadko in slovensko pravo in ko je general Maister izdal mobilizacijski poziv nas lovske vojake, ki so se bili komaj vrnil na svoje domove, so bili učinkivi čudoviti. V sleherni vas je že prodrla vest o osvobojenju Maribora in ves lovski rod je stal za Maistrom, videč v njem vodnika, ki vidi v temi varno pot in ki odpira bodočnost samostojnosti, svobode in pravice. Moč Maistrove osebnosti je prežela najširše narodne sloje. Pod lipami, so se zbirali fantje ter zapeli: Vsi za Maistrom pojdemo! — Zdrava narodna duša je to umela, da je general Maister simbol državne svobode in njene moči med Slovenci, ki so si komaj pričeli ustvarjati pojme o lastnem narodnem in državnem življenju.

Imejmo v časti spomin boreca in pesnika Rudolfa Maistra in pred očmi naj nam bodo vedno njegovi zgledi narodne zaveznosti, odločnosti in požrtvovalnosti.

## NAKUP ŽITA NA BALKANU

Anglija in Francija sta pokupili veliko množino žita in drugih pridelkov na Balkanu, predvsem v Jugoslaviji in Romuniji. To niso napravili toliko iz potrebe kot iz stališča da vzameta trg Nemčiji in Italiji in da ju s tem prisilita k gospodarski kapitulaciji.

# Argentinske vesti

## ŽALOSTNA SMRT NAŠEGA ROJAKA

V gostilni, ki se nahaja na voga- lu ulice Fraga in Heredia, sta prejš- njo nedeljo igrala na karte Matija Hostner, star nekako 38let, doma ne- kje z Dolenjske ter Tomaž Rakišan, star 26 let, doma iz Dalmacije. Ka- kor je že v navadi, da se pri kartah rado sporeče in pride včasih tudi še do kaj hujšega, tako se je zgodilo tudi sedaj. Sprva sta se prepirala v gostilni, ato pa sta šla na ulico. Ko- maj sta dospela na ulico, že je Ra- kišan potegnil nož iz žepa ga zasadi Hostnerju v jetra ter stekel. Host- ner pa, dasi težko ranjen, jo je ubral za njim, ni pa dospel daleč ker se je malo trenutkov nato zgrudil na tla in obležal mrtev. Med tem je po- licej pobeglega Rakišana prijel.

Hostnerja je dala policija takoj prepeljati v bolnišnico Pirovano, kjer mu je zdravnik rano sicer zašil, toda vedel je, da so Hostnerju ure štete. V terek je nesrečni rojak mir, no, ne da bi tožil o kakih bolečinah, izdihnil.

Nesrečni Hostner ni bil morda kak prepeač, ampak živahne in družab- ne narave, ter ni nikomur želel ali storil kaj žalega. Zato pa je njego- va žalostna smrt zelo prizadela.

Naj mu bo lahka tukajšnja zem- lja! Preostalih pa naše sožalje!

## SMRTEN PADEC

Na višini 1782 ulice Pueyrredón gradijo novo poslopje. Pri tej zgrad- bi je bil poleg še mnogih drugih de- lavcev zaposlen tudi Mihael Miše- porak, star 31 let, Poljak po narod- nosti in oženjen. Ko je prejšnji to- rek opravljaj svoje delo v šestem nadstropju, je naenkrat zgubil rav- notežje in telebnil v globino. Prepe- ljan je bil nemudoma v bolnišnico, ker pa je kmalu nato poškodbam podlegel.

## DVA PETROLEJSKA TANKA EKSPLODIRALA

Na petrolejski ladji "Presidente Figueroa Alcorta" sta prejšnji to- rek eksplodirala dva tanka. Pri tej nesreči so bili 4 mornarji ubiti, 2 pa težko ranjena.

## PROFESOR VORONOV V BUE- NOS AIRESU

V sredo je dospel v Buenos Aires svetovnoznani ruski zdravnik in pro- fesor Voronov. Ta ruski zdravnik je znan po svoji metodi pomlajevanja. Voronov ostane le malo časa v Bue- nos Airesu, ker je izjavil da kmalu odpotuje v Francijo, kjer se bo po- svetil službi za vojne ranjence.

## ZBOROVANJE POLJSKIH IZSELJENCEV

V nedeljo je bilo manifestacijsko zborovanje poljskih priseljencev. Zborovanja, katero se je vršilo v veliki dvorani Principe Jorge, se je udeležilo veliko število v Buenos Airesu in okolici živčih Poljakov in somišljenikov.

Kot prvi govornik je nastopil predsednik v ta namen organiziranih društev Pyrok Estanislav, ki je pozi- val izseljence, da pomagajo svoji domovini v tej težki uri. Prosil je tudi argentinsko javnost za solidar- nost. Nato je govoril minister Polj- ske dr. Ruzkikousky, ki je dejal, da se poljske čete hrabro bojujejo in branijo neodvisnost in čast Poljske.

Kakor njegov predgovornik, je tudi on pozival vse tukajšnje poljske prisel- jence, da delajo z roko v roki za svojo domovino.

Govorili so nato še Stanislav Ko- valensky, od Argentineev pa dr. Jor- ge Castro Ncares in Angel Rober- to.

Lep je bil prizor koncem zborova- nja. Godba je svirala poljsko him- no. Rodoljubne Poljakinje pa so pri- hajale v ospredje ena za drugo in odlagala na podstavek svoje drago- cenosti domovini na oltar.

## ARGENTINSKI IZVOZ IN UVOZ

V osmih mesecih letos se je ar- gentinski izvoz znatno zvišal od lan- skega, v teh mesecih znaša namreč 1.041.923.000 pesov, dočim je znašal lani samo 929.326.000 pesov. Zvišal se je torej za 112.597.000 pesov. Pre- cej se je povišal tudi uvoz.

## POLOŽAJ V EVROPI IN PODRA- ŽITEV POTREBSČIN

Že prve dni izbruha sovražnosti med Poljsko in Nemčijo, so začele razne trgovine skrivati svoje blago, da bi ga pozneje zamogle dražje pro- dajati. Poleg tega pa so obnem že tudi začele blagu zvišavati ceno. Bi- lo je že nekako tako, kakor da bi vojna trajala že dolgo in bi Argenti- na sama bila zapletena vanjo. To počenjanje brezvestnih trgovcev pa oblasti niso mogle mirno gledati, če niso hotele prepustiti stradanju in pomanjkanju tisočev ljudi. Izvršna oblast, občinski svet in sam dr. Or- tiz se je začel za to pereče vprašanje zanimati. Objavljene so bile stroge kazni proti spekulantom in izvolje- na je bila tudi posebna komisija, ki ima svoje urade v prostorih glavne pošte, da bo gledala tem izkorišče- valcem na prste. Na čelu te komisije je dr. Eduardo Bullrich.

Vse te stroge odredbe, ki so jih podvzele oblasti so mnogo pripomo- gle, da so postale polagoma zopet normalne razmere ter se je ljudstvo pomirilo.

## NEGOTOVOST PREKOMORSKIH PARNIKOV

Parniki vojskujočih se držav, ta- ko tovrni, kakor potniški, so v stal- ni nevarnosti, da bodo pogreznjeni v morje. Mnogi parniki so ostali v raznih pristaniščih, kjer nameravajo tudi ostati. Pomorske oblasti so tem parnikom prepovedale zvezo. Neka- teri parniki pa so se le podali na morje in plujejo v neznano smer. Tako je odplul v nedeljo zjutraj nemški parnik "Kersten Miles". Po velikih težavah in z zamudo je do- spel v tukajšnje pristanišče angle- ški potniški parnik "Andalucia Star." Med tem pa je bilo na morju zopet več nemških in angleških to- vornih parnikov potopljenih. Kar je najbrže povod, da se mornarji gr- ških parnikov protivijo ukazu od- pluti. Italijanski parniki pa še ne- kako vršijo redno službo. Tako poro- čajo, da odpluje 16. t. m. iz Gene- ve "Augustos". Pozneje pa še tudi "Oceania", "Neptunia" in "Princi- pessa Maria". "Augustus" bi imel dospeti v Buenos Aires 2. oktobra.

## SANABRIA PREJEL ZEMLJO

Indijanci Trifona Sanabria so za sedaj le prejeli nekaj zemlje, ki jim je bila po nepoštenu poti odvzeta. Inž. Carlos Alberto Melo, ki je imel nalog, da preskrbi temu plemenu primerno zemljo za naselbino, se je te dni vrnil ter je sporočil, da je bi- lo odmerjeno za Indijance 16 legva

površine v bližini pristanišča Puerto Pilcomayo, kjer je najprimernejši prostor za ukreanje letine.

## PREDSEDNIK ARGENTINSKE DELEGACIJE SE JE ODPE- LJAL V PANAMO

V sredo se je odpeljal proti Val- paraisu dr. Leopoldo Melo, predse- dnik argentinske delegacije, ki se bo udeležila ameriške konference v Panami. V Valparaisu se bo vkreal na ladjo Santa Lucia, od koder se odpelje proti Panami, kamor ima dospeti 21. t. m.

Na konferenci bodo razpravljali razen zadev, ki so izključno ameri- kanske, tudi o vojni, ki je nastala v Evropi, radi katere bodo prizadete tudi ameriške države z ozirom na zmanjšanje pomorskega prometa.

## OSLOVSKI KAŠELJ ZDRAVIJO

Bili so že slučaji, da je otrok, ki je imel oslovski kašelj, bil odpeljan z letalom v značno višino. Tako je odletelo tudi v ponedeljek s postaja- lišča 6 de Setiembre letalo, v kate- rem je bil na oslovskem kašlju obo- leli 4 letni fantič Aldo Carocella. Kakor pravijo, se fantič sedaj že pu- čuti mnogo boljše.

Na isti način so pred nekaj mese- ci ozdravili tudi malega sinčka na- šega rojaka arhitekta Viktorja Sul- čiča. Mali Igor je bil star šele par mesecev ko ga je napadel oslovski kašelj.

## IŠČE SE

Podpisani Anton Benčina, iščem svojega vaščana Franca Trošta, do- ma iz Cola nad Vipavo. Prišla sva skupaj v Argentino leta 1923 v No- vembur. Zadnjič mi je pisal iz Alta Gracie v Cordobi leta 1928. Od ta- krat pa ne vem več kje se nahaja. Če bi sam čital te vrstice ali če bi kdo drugi vedel, kje se nahaja, ga le- po prosim, da sporoči njegov naslov na uredništvo Slovenskega lista.

Anton Benčina

## "SLOVENSKI DOM"

Gral. César Díaz 1657 — U. T. 59 (Paternal) 3667 — Buenos Aires

**PROSTORI:** odprti za članstvo vsak dan od 7. ure zvečer naprej, ob nedeljah in praznikih pa ves dan.  
**PEVŠKE VAJE:** vsak petek in nedeljo.  
**DRAMATIČNE VAJE:** vsak ponedeljek in sredo.  
**GODBENE VAJE:** vsak torek, četrtek in soboto.  
**DRUŠTVO PRIREJA:** domače zabave in večje kulturne pri- reditve ter nastopajo zbori in solisti od časa do časa na jugoslovanski radio-uri.  
**DRUŠTVO RAZPOLAGA:** s kakimi 900 knjigami ter se pre- čita letno okrog štiristo.  
**DRUŠTVO RAZPOLAGA:** s krogliščem ter drugimi igrami za moške, ženske in otroke.  
**POSTANI ČLAN** tudi ti ter sodeluj in poslužuj se v društvu onega, za kar čutiš največ veselja!  
**STARŠI,** ki želite, da bi se vaš sin ali hčerka, izučila v glasbi bodisi violine ali klavirja, prijavite jih v društvu. Pouk brezplačen.

## DOMAČE VESTI

### SMRT ŽANJE

Smrt ne pobira samo stare, ampak ugrablja tudi mlade. Pred tedni smo pokopali komaj 17 letno Ido Mavec. V četrtek 31. avgusta pa se je smrt priklatila v hišo rojaka Lu- dovika Sabotina, doma iz Strehoveev v Prekmurju ter mu ugrabila edino hčerko Marijo, staro 10 let.

Pogreb se je vršil iz bolnice na Chacarito v petek 1. septembra, ka- terega so se udeležili na Avellanedi živeči Prekmurci.

Ubogega Sabotina je ta izguba še posebno potrla, ker je s tem izgubil vse, kar mu je bilo še drago, kajti pred par leti mu je umrla žena. Ta- ko je sedaj ostal sam.

Naj bo deklici lahka argentinska zemlja! Potrtemu očetu pa naše glo- boko sožalje!

### OBJAVE POSLANIŠTVA

Charcas 1705 — Bs. Aires  
 Kr. jugosl. poslaništvo poziva, da se mu javijo:  
 Šestak Mijo iz Bukovea.  
 Katunarić Ivan (Juancito).  
 Papac Boško iz Bitanji.  
 Kuzminović Nikola iz Brezine.  
 Belak Josip iz Podvrha hšt. 22.  
 Javljaj se je do leta 1933 iz Cordo- be, Cantera "El Manso".

Kurilj Stipan Andrijin iz Mijace. Jurčić Rudolf iz Reke. Izrkreal se je 1937 leta z našega broda "Slava".  
 Kisela Franjo iz Daruvara. Živi navadno v koloniji Pedro Luro FCS.  
 Če bi kdo od rojakov vedel za nas- slov od katerega imenovanih, je na- prošen, da javi poslaništvu.

### ŠTORKLJI

Pred tednom je štokrlja posetila hišo rojaka Antona Makovec v Villi Calzada ter prinesla njegovi ženi Kristini, doma iz Tomaja, krepko deklico — prvorojenko, kateri so dali ime Kristina Marija.

Obiskala pa je štokrlja tudi roja- ka Tavčarja Liberata iz Opčin ter prinesla ženi Romani z Rihemberga brhkega otroka.

Obema k veselemu dogodku česti- tamo!

## MODERNA KROJAČNICA Peter Capuder

izdeluje moderne obleke po zmernih cenah.

AYACUCHO 975 — BS. AIRES

## Poslužujte se PREVOZNEGA PODJETJA "Expreso Gorizia"



Franc Lojk  
 VILLARROEL 1476  
 U. T. 54-5172 — 54-2094

## Veliki zavod "RAMOS MEJIA" Venereas

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje.  
 SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914)  
 KOŽA: Krončni izpahi, mozoljčki. Izpa- danje las. Ultravioletni žarid.  
 ZLATO ŽILO: zdravimo brez brez opera- cije in bolečin.  
 SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju.  
 ŽIVČNE BOLEZNI: Nevrastenija, izguba spomina in šibkost.  
 REVMAZEM: kila, nadua, gota. Šib- kost srca, zdravimo po modernem nem- škem načinu.  
 PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča.  
 GREVA: colitis, razširjenje, kronična za- peka.  
 GRLO, NOS, USESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.  
 POPOLNO OZDRAVLJENJE \$ 30.—  
 PLAGEVANJE PO \$ 5.— NA TEDEN  
 Naš zavod s svojimi modernimi naprava- mi in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in me- plačevanje.  
 OD 9—12 OB NEDELJAH OD 8—12

Rivadavia 3070  
 PLAZA ONCE

## CAJA NACIONAL DE AHORRO POSTAL

- I. — VENTAJAS EXTRAORDINARIAS.**  
 que ninguna otra institución de ahorro del país puede ofrecer a sus depositantes:  
 1.° Inembargabilidad de los depósitos, hasta \$ 5.000.  
 2.° Inembargabilidad de la propiedad urbana o rural ad- quirida con los depósitos, hasta \$ 10.000.  
 3.° Facilidad de operar con una misma libreta desde cualquier punto, por intermedio de oficinas de correos diseminadas en todo el país.  
 4.° Exención de franqueo de toda la correspondencia y absoluta gratuidad de los reembolsos telegráficos.
- II. — VENTAJAS ESPECIALES.**  
 que muy pocas instituciones de ahorro del país pueden ofrecer a sus depositantes:  
 1.° Garantía de la Nación sobre todas las operaciones.  
 2.° Inversión segura de los depósitos, en títulos de renta y cédulas hipotecarias.  
 3.° Fondo de garantía de los depósitos, constituido con las utilidades anuales.  
 4.° Facilidades para mujeres casadas y depositantes menores. Las primeras pueden depositar y retirar sus ahorros sin intervención del esposo; los segundos puen- den efectuar depósitos libremente, retirar por sí solos hasta \$ 50 anuales, y extraer cualquier importe con autorización del representante.  
 5.° Pequeños reembolsos a la vista, hasta \$ 20, mediante "cédula para reembolsos" que se facilita a los deposi- tantes que la solicitan.  
 6.° Depósitos mínimos, desde un peso y facilidad para ahorrar centavos mediante sistemas de boletines y alcancías.  
 7.° Aceptación de depósitos mayores, sin plazo fijo, a interés.  
 8.° Facilidades en los trámites por fallecimiento del titu- lar, cuyos fondos se entregan directamente a los dere- cho-habientes que acrediten vínculos de herederos for- zosos (sin juicio sucesorio ni trámite judicial alguno), cuando el saldo de la cuenta no excede de \$ 5.000. En iguales condiciones se entrega directamente los fondos dejados entre hermanos, cuando el saldo de la cuenta no excede de \$ 500.  
 9.° Reintegros a domicilio, en casos de enfermedad de los titulares de cuenta, por sumas no menores de \$ 5.  
 10.° Horario excepcional, por intermedio de la Administra- ción Central y de las oficinas de correos habilitadas.

## Neverjetno!

Prva Slovenska krojačnica v Villa Devoto Vam nudi ugodno priliko za pomladanske in poletne obleke.

## NE ODLAŠAJTE

V zalogi velika izbi- ra prvovrstnega bla- ga. Izdelujem žen- ske obleke po moš- kem kroju. Pripo- roča se

DANIEL KOSIČ  
 Ul. Calderón 3098

Villa Devoto



## Tovarna pohištva "Los Andes"

Ima na izbero vsakovrstno mo- derno pohištvo, za spalnice, je- dilnice, pisarne itd. po zelo ugodnih cenah.

Prepričajte se sami!

VINKO ROGELJ  
 Los Andes 249,  
 Villa Scasso — U. T. 652-133  
 Buenos Aires

# Vesti iz organizacij

## Jugoslovanski umetniški koncert

Slišati jugoslovanske umetnike v Buenos Airesu je redkost. In ta redka prilika se nam je nudila v soboto.

Poleg Srbov in Hrvatov se nas je bilo zbralo tudi lepo število Sloven-

ce razumemo. Nismo čitali knjig ali pa zelo malo, ki opisujejo te ljudi.

Od slovanskih narodov nam najbolj ugajajo ruske pesni in prav tako tudi knjige ruskih pisateljev, ki smo jih gotovo največ čitali. Ugajajo nam tudi italijanske in nemške muzikalične in pevske melodije, medtem ko recimo argentinski tango, ali severnoameriški pevski način izra-



Nada Ivaničeva poje na koncertu. Spremlja jo na glasovirju Jaša Rain

cev v dvorani Društva vzajemne pomoči na Boki, kjer se je vršil jugoslovanski koncert. Na take koncerte gredo seveda le taki, ki ljubijo umetnost, a se je bilo zbralo kar polno dvorano ljudi. Prisoten je bil tudi minister dr. Izidor Cankar za gospo.

Lep in pomeben otvoritveni govor je imel violinist Ljerko Špiler, ki je dejal, da je umetnost universalna in da je zato v velikem nasprotju z današnjim šovinističnim gibanjem v Evropi, ki hoče celo umetnost prisiliti v službo teh ciljev.

Na sporedu so bile samo starejše jugoslovanske skladbe, avtorjev, ki so črpali svoje umotvore iz balkanskih motivov. V našo kulturno sramoto pa moramo Slovenci vsaj tečina, priznati, da ne poznamo šeg in navad teh ljudi, zato tudi njih vizij

žanja, naši ljudje odklanjajo. S tem pa ni rečeno, da ni lepo in da nima umetniške vrednosti, če ne za nas, ker pač ne razumemo, pa za dotične narode velja čez vse.

Tako smo videli tudi na sobotnem koncertu, kako so se južnim Jugoslovanom iskriale oči, ko so poslušali izvajanje, bodisi glasovirja, gosli ali solistke, ko so z dovršeno umetnostjo izvajali pastirske motive, ki so prihajali bodisi iz ovčjih mehov ali piščali ter drugih narodnih tradicionalnih šeg in navad.

Kot rečeno, so taki koncerti v Buenos Airesu redka prikazen, a bi bilo na vsak način potrebno in koristno za medsebojno spoznavanje, da bi Slovenci, Srbi in Hrvatje vsaj v mejah, ki so nam dostopne, gojili več kulturnih stikov.

## Na Kubikovem koncertu

V prvi nedeljski uri sva jo z mladim prijateljem mahala čez majski trg proti domu. Prej in slej sva seveda vzela vozilo. Prihajala sva z jugoslovanskega koncerta na Boki.

Ko je tako človek malo muzikalično prevzet, se mu zdi vsaka stvar bolj zanimiva in celo življenje otožno sladko, če ti ne zagreni pogleda kakšna izgubljena duša, ki blodi po samotnih ulicah in išče v "grehu" svoj košček kruha.

Tako sem sklenil, da grem predpoldnem spet na koncert, ki ga priredi neko argentinsko kulturno društvo in na katerem bo nastopil znani Kubikov zbor.

Tako se je tudi zgodilo. Bilo je lepo nedeljsko jutro, dasi se je od daleč bližala nevihta, ki je tudi čez eno uro razlila svojo jezo. A ta čas je bilo lepo in so bila vsa športna igrišča polna mladeničev, ki so živahno skakali in se vadili v raznih igrah.

Kubikov zbor, odkar sem ga zadnje slišal, dasi je bil vedno na višku, je zelo napredoval. Poslušati njegovo umetniško izvajanje je pravi duševni užitek. Čeprav je bil koncert, zjutraj, kar ni menda nikjer navada, je bilo veliko gledališče Cervantes popolnoma zasedeno. Tudi Slovencev je bilo opaziti. Primeroma zelo mnogo je bilo mladih fantov in deklet, kar pomeni, da ljubijo lepoto in umetnost.

Kot smo že poročali, je Kubikov zbor obljubil sodelovanje tudi na prireditvi Slovenskega lista. Izvajal bo nekaj najlepših slovenskih, ruskih in argentinskih pesmi.

J. K.

Gosp. podp. društvo Slovencev v Villi Devoto bo priredilo v nedeljo 24. t. m. ob 4 uri pop. v svojih društvenih prostorih, ulica Simbron 5148

### DOMAČO ZABAVO

s petjem in plesom. Na razpolago bo tudi dobro založen bufet.

V soboto 30. sept. ob 8 uri in pol bo imel v istih prostorih svoj zabavni večer dramatični odsek.

V nedeljo 29. oktobra ob 4 uri pop. pa bod ruštvo imelo večjo prireditev, na kateri bo poleg petja, deklamacij na sporedu tudi igra "BEGUNKA".

O d b o r.

### 10.000 SLOVAKOV DEZERTIRALO

Deset tisoč slovaških vojakov je dezertiralo na Madžarsko, ker se ne čujejo boriti proti svojim krvnim bratom Poljakom. Tisovja vlada jih je bila pognala v boj proti Poljakom, češ, da tako zahtevajo slovaški interesi. Vojaki pa so spoznali, da slovaški interesi zahtevajo ravno nasprotno, kot njih "voditelji" hočejo. Zato so se uprli.

### BOMBARDIRANJE CIVILNEGA PREBIVALSTVA

Nemčija je uradno izjavila, da če bot udi poljsko civilno prebivalstvo posegalo v boje, kot se dogaja sedaj, da bo nemško letalstvo brez ušmiljenja bombardirala tudi odprta mesta ter iz zraka morila vse brez ozira.

### Kavarna in pizerija

Bazna vina — Vsakovrstni likerji in vedno sveže pivo  
Rojakom se priporočata  
PETER FILIPČIČ  
in JUSTO KRALJ  
WARNES 2101 esq. Garmendia  
La Paternal Bs. Aires

## Modrost - ljubezen do bližnjega

"Človek, odkod in kam" je naslov nove knjige že znanega domačega filozofa Ivana Gol-Voja. Izdala jo je knjižna založba Slovenski sel v Ljubljani, Gregorčičeva ul. 23, obsega 224 str.

O tej knjigi nam je poslal poznavalec filozofije pismo, ki ga tukaj objavljamo za informacijo, kaj prav za prav pomeni taka knjiga v sedanjih časih.

Ivan Gol-Voj, ki dobro pozna balkanske dežele in ki sam živi med ljudstvom, je podaril Slovencev že drugo poljubno filozofsko knjigo. Priznati mu je treba, da takih knjig potrebujemo, čeprav bi bila njegova lahko krajša, da bi jo kolikor je mogoče veliko naših ljudi prebralo.

Kaj predvsem uči tale knjiga?

Prvo to, da ljudje pač živijo tako, kakor zmorejo. Vse je med ljudmi tako urejeno, kakor je pač urejen ali neurejen duh. (Vemo nekako, kaj je narava, ali Gol-Voj nam pojasnjuje duha!) Duševno se človek sklada ali nesklada z duhom družbe, z absolutnim duhom. Čisti duh je duh ljubezni in enakopravnosti med ljudmi. Nekoč so ljudje gojili in cenili tako, ljubezenska osebnost in socialna načela. Vzhodni narodi so še ohranili nauk o takem življenju. Žal se je ta nauk na poti do nas izgubil.

V zahodnih deželah je zmagal že davno drugi tečaj duhovnega razvoja in vladal je najprej dolgo duh absolutne časti. Ljudje so se razdelili na gospodarje in podložnike, sužnje. Gospodar je imel vse bogastvo in vso duhovno moč. Podložniki so priznavali njegovo čast in bogastvo neomejeno. Ker je čast tudi podložnikom pomenila vse — zato so bili tudi duševno sužnji časti. Potem pa so se začele velike spremembe. Duh je šel svojo zgodovinsko pot naprej, ker živi in ker je vse življenje prav za prav kroženje, kar so tudi vedeli že stari narodi, prvenstveno azijski. Tako kroži tudi duša — ter je kot taka večna, kakor je večna sama materija in sam duh. Pot duše je podobna poti vsega življenja v naravi. Za to navaja Gol-Voj dosti lepih

primerov iz narave, ki jih pa gospodski človek več ne razume.

Današnji meščani in pomeščanjeni človek seveda še ne živi v čistem duhu. Sedanja ljudje smo vsi skupaj šele na pol poti. Sama čast ni več vse. Čast danes že ne pomeni več obenem bogastvo in moč. Vse to je razdeljeno. Ni pa nič odločnega. Danes nam vlada le še delna, okrnjena oziroma relativna čast. Stara družba, v kateri je vladala absolutna čast, se je podrla; graščaki so skoraj izginiti. Vrgle so jih kmetske in meščanske revolucije. Nič pa še ni končno urejeno. Še mnogo je ljudi, ki bi se radi dvignili po drugih ljudeh navzgor in nad te ljudi, ker pa ne morejo uspeti, so smešni in drugi so zlobni, ali nesrečni itd. Duh splošne veljave še ni prišel do nas. Prišel bo spet od vzhoda, kjer se še vedno in na novo pojavlja duh ljubezni in bratstva. S tem bo tudi znanost mogla preiti v območje duha, to se pravi, tedaj bo človeška modrost tudi znanstveno utemeljena.

Pesniki so že dali znake za ta novi svet. Kako je šla pot človeštva v to smer do zdaj, nam navaja pisatelj tudi s podatki o velikih učenjakih evropskih narodov in modrijanah vseh vrst. Njegova vera v novo dobo, ko bo vladala človeštvo duhovna ljubezen, je zato prepričljiva za človeka. Globoka modrost o življenju, o duši, o čustvih in o razumu in o bodočnosti človeka govori iz te knjige. Če bi to knjigo napisal učenjak, bi šla slava o njej po vsem svetu. Napisal pa jo je naš človek, ki je mnogo bral in ki rad ljudi opazuje. Zato ne bo tako slavna, učili se pa bodo od nje naši ljudje in vsak zrel mož jo bo znal ceniti, ker je v nji prišla do veljave vsaj nekoliko tudi ljudska miselnost našega časa. Seveda je pisatelj v tem smislu tudi spoštljivo pokazal na Kristov nauk, kakor ga on razume in tolmači. Spoji pa je svoje razglabljanje s stavki iz spisov in iz pesništva slovanskih narodov, kar bo knjigo še bolj priljubilo. Tisti, ki razumejo veliki pomen takega spisa v teh hudih časih, naj si to knjigo nabavijo. — Knjige iz ljudstva in za ljudstvo se moraj bolj upoštevati, če hočemo spraviti svet iz grozečih krvavih vojn in drugih družbenih kriz, ki najh bolj zadevajo preprosto ljudstvo.

I. Gr.



Udeleženci jugoslovanskega koncerta. Spredaj minister dr. I. Cankar za gospo Ničo in g. Georgijev, bolgarski odpravnik poslov

### DELO DOBI ODBOROVA SEJA

v mehaniški delavnici kot vajence. V torek se bo vršila odborova se-mlad fant od 14 do 15 let. Vprašati ja. Ker so na dnevnem redu zelo na uredništvu Slov. Lista. važne zadeve je prisotnost vseh ob-

Delo dobi mucamo. Imamo tudi druge službe za ženske.

## ULOŽITE VAŠE PRIHRANKE

in delajte vse bančne operacije

potom

## Jugoslovanskega Oddelka

## Banco Holandés Unido

PODRUŽNICA BUENOS AIRES

Centrala: Podružnica za Bs. Aires:  
Bm. MITRE 234 CORRIENTES 1900  
vogal 25 de Mayo. vogal Río Bamba.

kjer boste postreženi pod najboljšimi pogoji in z največjo vljudnostjo. Na razpolago smo Vam za vse nasvete in pojasnila.



## KROJAČNICA "GORICA"

Ako hočete biti vedno dobro in elegantno oblečeni, pridite v krojačnico "GORICA", kjer boste vedno najbolje in po vašem okusu postreženi.

Imam na razpolago tudi prvomodne srajce in kravate ter druge moške potrebščine.

Prepričajte se sami o moji ponudbi in nizki ceni.

Priporoča se:

**Franc Leban**

WARNES 2191

BUENOS AIRES

Nasproti postaje La Paternal

# Slovinci doma in po svetu

## Drobne vesti iz naših krajev

**Komen.** — 11-letna Pavla Kavčičeva se je neznatno ranila s trnjem, ko je nabirala cvetlice. Ker ni poigala paznje, se ji je rana zastrupila. Kmalu se ji je stanje poslabšalo in ker ni mogla premikati udov in v-pogibati hrbtenice, so zaskrbljeni starši poklicali zdravnika, ki je ugotovil zastrupitev krvi (tetanus) v zadnjem stadiju. V bolnišnici le malo upajo, da bi jo rešili.

**Reka.** — Mlada filmska igralka Pipi Seljanova je odšla v Budimpešto, kjer žanje precejšnje uspehe. Bajne namerava oditi v Ameriko in Egipt.

**Sežana.** — Ker se mu je zdelo, da zadnje kolo ni v redu, je 14-letni Aleksander Stare iz Opčin pogledal nazaj in je prit em izgubil ravnotežje ter tako nesrečno padel s kolesa, da si je zlomil ključnico in zadobil številne lažje in težje poškodbe po vsem telesu. Nesreča se je zgodila na cesti blizu Sežane.

**Trst.** — Radi motenja nočnega miru je moral policaj I. Dudine posredovati v pozni nočni uri pri gruči pijanih gostov, ki so prihajali iz bližnje gostilne. Enega mu je uspelo vloviti in ko je zapisoval njegove podatke, ga je ta obdelal s pestjo po obrazu in trebuhu ter mu ubežal. Naslednjega dne je bil identificiran za Lucijana Katalana, starega 25 let. Odgovarjati bo moral zaradi zoperstavljanja oblastem.

**Trst.** — Pred apelacijskim sodiščem je bil oproščen Anton Purič, ki je bil kaznovan zaradi zlorabljanja mladoletnice na 1 leto in 4 mesece zapora. Pred apelacijskim sodiščem mu je uspelo dokazati, da ni zagrešil kaznivnega dejanja.

**Trst.** — Pod avtomobil je prišel 54-letni Alfred Černe. Z zlomljeno nogo so ga prepeljali v bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima pretresene možgane. Njegovo stanje je nevarno.

**Trst.** — Pri gradnji ove univerze sod elavci odkrili v zemlji tri človeške lobanje in nekaj človeških kosti. Oblasti si prizadevajo, da bi ugotovile, odkod so te stvari.

**Trst.** — Novoustanovljena univerza ima zaenkrat samo pravno fakulteto, kateri pa se bodo v doglednem času pridružile še ostale. Najprej bodo zgradili poslopje za zdravniško fakulteto, ki naj bi stalo poleg sedanjega splošne bolnišnice.

**Trst.** — V ladjedelnih pri sv. Marku so spustili v morje motorno ladjo, ki so jo zgradili za neko filipinsko družbo. Ladja je zgrajena za mešan promet in ima 8,600 ton.

**Trst.** — S tramvaja je padla 58-letna Amalija Marošič. Pri padcu si je zlomila levo nogo v kolenu. Če ne nastopijo komplikacije, bo ozdravila v 4-5 tednih.

**Trst.** — U sodno pomoč je napravil 45-letni mizar Anton Kopal. Med delom ga je radi silne vročine mučila žejna, pa si je napravil limonado.

Zaradi sličnosti kozarec je pomotoma vzel kozarec z raztopljeno hudičevega olja ter napravil usoden požirek. Rešilna postaja mu je takoj izprala želodec, toda kljub temu je nesrečni Kopal umrl že v nekaj urah.

**Trst.** — Ko je delal v kamnolomu je nenaden plaz zemlje in kamenja zasul 25-letnega Gregorja Križmana. Njegovi tovariši so ga takoj rešili iz neprijetnega položaja. Na srečo se mu ni ničesar zgodilo, le nekaj prask je dobil pri tem.

### TRAGEDIJA SLOVENKE

**Cleveland, O.** — Že več mesecev je gospa Anna Longer, ki je žena spoštovanega slovenskega policaja A. Longer, kazala znake slaboumnosti, in je ob enem bolehalo na srcu. Večkrat se je izrazila, da ji ni več živeti, ker jo hočejo zapreti v ječo. Njen soprog je storil vse, kar mu je bilo mogoče, da bi preprečil kako nesrečo, tudi njeno mater Marijo Mačerol je naprosil, da je pazila na njo. V noči od torika na sredo pa je pretkli mesec nenadno vstala, našla možev samokres in se pred hišo ustrelila v sree. Pokopana je bila na pokopališču Calvary.

### IZ CLEVELANDA

Pokojni Ivan Oblak, o katerem smo poročali, da je naglo umrl, je bil star 50 let in doma iz Idrije. V Ameriki je bil 30 let in tu zapuščal ženo.

### USTRELJEN PO NESREČI

**Giradr, O.** — Tukaj je bil na progih v gozdu po nesreči ustreljen rojak Mike Lužar, v starosti 63 let. Doma je bil iz Zaloga pri Ljubljani. Zapuščal ženo, štiri sinove, tri hčere in brata. V Ameriki je živel 34 let. Nesreča se je zgodila, ko se je nahajal na lovu.

### PONESREČIL Z LETALOM

**Bessemer, Pa.** — Rojakinja Dragan, je pred kratkim prejela obvestilo, da je njen sin Ivan Dragan, ki je bil pilot ambulačnega letala, katero je padlo v morje, pri tem izgubil življenje. Ivan je pred kakimi šesti leti vstopil v ameriško mornarico, kjer se je izuril za pilota.

### NOV GROB V PENNI

**Uittsburgh, Pa.** — Tu je sredi meseca julija umrl Alojzij Hlad, star 59 let, doma s Planine pri Vipavi. Bil je član društva 118 SNPJ. Tu zapuščal ženo in brata, doma pa več sorodnikov.

### POŽAR

V Klavžah pod Podmeleem je nastal na posestvu Ludvika Šorlija požar, ki je napravil naravnost ogromno škodo. Iz še povsem nepojasnjenih razlogov je izbruhnil ogenj v hlevu, od tam pa se je naglo razširil tudi na stanovanjsko hišo. Šele dušeči dim je zbudil Šorlijeve, ki so v naglici alarmirali vso vas. Vaščani so pomagali na vse načine, da bi se požar omejil, toda vse do jutra so bili njihovi naporji zaman. Šele tedaj jim je uspelo požar nekoliko lokalizirati. Hlev je pogorel do tal in tudi hiša je bila močno poškodovana. Veliko škodo je požar povzročil.

čil zaradite tega, ker je posestniku uničil kar 80 stotov sena. V celoti so škodo ocenili na kakšnih 50,000 lir.

### IZ KMETSKEGA ŽIVLJENJA V ISTRI

Kakor znano mora vsak kmet izročiti del pridelanega vina državi, da ga predela v alkohol, ki naj služi kot nadomestilo za bencin. To vino pa plačujejo kmetom po izredno nizki ceni, namreč le po 40 centezimov liter. Neki revnejši kmet bi moral takoj oddati 72 litra vina. Ker ga ni mogel sam peljati na oddajno mesto, so prišli sami po vino in kmet je prejel ta-le račun: Za 72 litra vina, ki ste jih nam odstopili, vam bi morali plačati 28.30 lire. Vi pa nam dolgujete za prevoz 42 lir. Zato vas pozivamo, da nam z obratno pošto nakazete diferenco 13.20 lire.

### IZLETOV V AVTOBUSIH NISO DOVOLILI

**Trnovo, julija 1939.** — Že lani za spomladnski velesojem se je iz naših krajev prijavilo večje število oseb za skupni zlet v Ljubljano. Prvotno nam je bilo zagotovljeno, da bodo oblastva dala skupni potni list, kot ga dobe ob takih prilikah izletniki v drugih pokrajinah. A niti lani, niti letos takega dovoljenja ni bilo mogoče izposlovati, vsak korak je bil brezuspešen. Zatrjujejo tudi, da oblastva ne bodo dala skupnega potnega lista niti za udeležbo na kongresu Kristusa Kralja v Ljubljani. Zvedeli smo, da so se letošnjega spomladanskega velesoja udeležili s skupnim potnim listom izletniki s Tolminskega, Goriškega in Idrije, ki so prišli v Ljubljano z rednimi potniškimi vlaki. Tako torej velja prepoved izdajanja skupnih listov samo za reško pokrajino. Domnevamo, da so temu krive izključno lokalne oblasti. Saj je nešteto primerov, tako v tržaški kot v reški pokrajini — v tej brez števila — da posamezni prosilci niso niti po pretku šestih mesecev, dobili potnega lista s kvesturo, ki je edina kompetentna za izdajanje potnih listov. Vsak korak in vsaka prošnja je zaman. Obnoviti so morali celo denarno nakazilo za takso in kolke potnega lista, ki zastara po gotvem času, a potnih listov le ni bilo. Zanimivo pa je to, da so ljudje, ko so k ustmeni prošnji dodali tudi kak dar, jim je bil potni list dostavljen v štirinajstih dneh. Brez podkupnine pri nas ne opraviš več ničesar!

### V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3-6, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah.

Atelje MARKO RADALJ



Facundo Quiroga 1325

U. T. 22 - 8327

DOCK SUD

### Ana Chrpova

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. Postrežba prvovrstna.

ENTRE RIOS 621

U. T. 38, Mayo 8182

### KAZNOVANE MLEKARICE

"Piccolo" je prinesel na drugi strani celo vrsto sodnijskih objav, ki jih je goriško sodišče poslalo listu, da jih priobči na račun mlekarice, ki so bile kaznovane z občutnim denarnimi kaznimi zaradi slabega mleka. Kaznovane so bile sledeče mlekarice: Ivana Ušaj por. Turel iz Renč z 800 lirami, Makuc Ludvik iz Bukovice s 500, Komel Marija Katarina iz Loke s 500, Humar Franca s 1000, Spacapan Emilija iz Šempasa s 500 lirami pogojno, Rogelja Helena iz Gorice s 500 in Klanjšček Angela iz Bukovice z 800 lirami. Pri vseh je bil naveden kot vzrok kazni, da so prodajale mleko, ki je imelo pre malo masti.

### HRBTENICO SI JE ZLOMIL

V ladjedelnici sv. Marka pri Trstu se je zadnje dni julija zgodila težka nesreča. 32-letni delavec Andrej Novak je padel z 10 metrov visokega ogrodja. Pri padcu si je zlomil hrbtenico in zadobil težke notranje poškodbe. Rešilna postaja ga je takoj odpeljala v bolnišnico na operacijo. Operacija je sicer popolnoma uspela, toda njegovo stanje je še vedno zelo resno.

### ZALOSTNA VEST

V vojaški bolnišnici v Hines, Illinois, je nedavno umrl Jože Gornik, v starosti 50 let. Doma je bil iz Grahovega pri Cerknici, po domače Tišov Jože. V Ameriki je bival okoli 30 let in je živel nekaj časa v Niles, Ohio. Zapuščal brat v Kanadi, v stari domovini pa tri pol brate in tri pol sestre. Ker je pokojni za časa vojne služil v ameriški armadi, je bil pokopan z vsemi vojaškimi častmi.

### CANKARJEV GLASNIK

**Chicago.** — Cankarjev glasnik, mesečnik za leposlovje in pouk, ima v julijski številki, s katero je zaključen drugi letnik, sledečo vsebino: Zedinjene države evropske (uvodnik), E. K.: Oče je v Ameriki (novela), Iz preteklosti človeštva (razprava), Zvonko A. Novak: Prevaranje (pesem), Ivan Jontez: O vrzeli, ki še vedno strmi v nas; E. K.: Julkina zmeta (nadaljevanje novele); Eskimi; Milan Medvešček: Kratka skica o ženstvu; E. K.: Drejetova pot (nadaljevanje pesnitve); Za gospodinje. — Cankarjev glasnik stane tridolarje letno in posamezna številka 30 c. Naslov: Cankarjev glasnik, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O. — Toplo priporočamo to revijo.

### VELIK NASPROTNIK CIGARET

**Chicago.** — Ivan Žagar, star 40 let (naslov ni omenjen), je 28. julija stal pred policijskim sodnikom v So. Stat Streetu na obtožbo nesodobnega obnašanja. Prejšnji dan je Žagar izbil cigareto iz roke mlade ženske, ki je seveda zraven njega pri "lunch counterju" v neki restavraciji v downtownu. Ogorčena ženska ga je dal aretirati in tako so se vsi prizadeti znašli pred sodnikom. Sodnik je vprašal Žagarja, zakaj je napadel žensko. Odgovor je bil, da on ne more trpeti cigaretnega dima in ženska je bila tako nesramna, da je puhala oblake dima naravnost v njegov obraz, ko je lunčal. Če bi le mogel, on bi takoj ustavil kajenje v

javnih prostorih. Sodnik je pripomnil, da si je Žagar nadel nemogočo nalogo, nato ga je izročil zdravniku, naj ga preišče in dožene, če je vse v redu z njim. Zdravnik bo poročal sodniku 8. avgusta, med tem pa je Žagar na prostem pod kavejjo. Po poklicu je trgovinski agent.

### NOV KRUH

V borbi za lasten kruh so izdali pred dnevi nove ukrepe. Po teh se odpravljajo do sedaj dopuščene vrste moke za peko kruha in izdelavo raznih vrst testenin. Predpisana je bila enotna vrsta moke, tako da bo dovolj domače zaloge za kruh in testenine, ne da bi bilot reba žita uvažati.

Slej ko prej bodo morali poljedelci žito oddajati v javna skladišča. Odredbe o reviziciji se bodo izvajale praktično še strožje kakor doslej. Cena kruhu se bo nekoliko povišala. Ostala pa bo nato neizpremenljiva za leto dni. Po kakovosti bo kruh iz nove enotne vrste moke nekoliko boljši, kakor je sedanji iz moke tipa B. Vendar ne bo popolnoma bel. O njem so bili izdani točni in strogi predpisi. Deloma so bili za te spremembe odločilni zdravstveni razlogi. Nove odredbe o moki in enotnem kruhu se uveljavijo že v avgustu.

### POROKI

Te dni so se v Gorici poročili monter Emil Šfiligoj z gđ. Antonijo Gregoričevno ter g. Avgust Volk z gđ. Marijo Pertovtovo. Čestiamo!

### NOVA GROBOVA

V Gorici sta umrla g. Gothard Nemec v starosti 41 let in Luka Šuligoj v starosti 63 let. V krogu svojih znancev sta bila zelo priljubljena. Preostalih naše sožalje!

### KAZNOVANI TRGOVCI

V Istri slej ko prej z vso strogo stjo izvajajo določbe o cenah blagu v trgovini na drobno. Skoraj vsak dan se pripeti, da oblasti in enem ali drugem kraju kaznujejo trgovce b globlo in začasno zaporo njihovih trgovin. V zadnjih dneh je bilo tako kaznovanih 13 trgovcev v Labinju. Herneljah, Dekanih, Kopru, Vrsaru, Lanišću, Marezigah, Pulju, Izoli in Opertalju.

### NOVI KREDITI ZA ISTRSKI VODOVOD

Že dolga leta grade veliki istrski vodovod, katerega omrežje se sedaj širi proti jugu in jugozapadu pokrajine. Po proračunu bo treba za dovršitev vodovoda še okrog 57 milijonov lir, a dela bodo popolnoma dovršena šele v prihodnjem desetletju. Za prihodnji dve poslovni leti je bilo za vodovod določenih 14 milijonov kreditov, a od teh je bilo porabljenih že 8.5 milijona lir. Te dni je kmetijsko ministertvo, v katerega pristojnost spadajo vodovodna dela, nakazalo gradbenemu podjetju nadaljnjih 5 milijonov, da bi se dela čim bolj pospešila.

### ALI SI ŽE PRIDOBIL NOVEGA NAROČNIKA?

### KLINIKA ZA VSE BOLEZNI

RAZPOLAGA Z 10 SPECIALIZIRANIMI ZDRAVNIKI ZA VSE BOLEZNI

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost, razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni. Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obisk, jetrah, želodcu, živčevju itd.

### Rayos X, Analysis

Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni \$ 3.— Ordnamo: od 9—12 i 15—21. V nedeljah in praznikih od 9—12. GOVORITE SE SLOVENSKI SUIPACHA 28

### KROJAČNICA "PRI ZVEZDI"

Najnovejšo blago za leto 1939-1940 SUPERLAN in CAMPER dobite v zalogi v krojačnici Ugodno priliko nudim svojim klientom s plačevanjem na mesečne obroke. — Obiščite me in se bodele sami prepričali

IZDELUJEM TUDI ŽENSKO OBLEKE PO MOŠKEM KROJU Cene nizke.

Za obilen obisk se priporoča rojakom

STANISLAV MAURIČ  
TRELLES 2642 U. T. 59 - 1232



# Bratstvo Sokolov in Junakov

Bolgarski Junaki so privedili začetkom julija zlet. Tega zleta se je udeležilo tudi jugoslovansko sokolstvo.

Jugoslovanski Sokoli so bili v Bolgariji nadvse prisrčno sprejeti. V Sofiji na postaji je bil preko vseh tirov postavljen slavalok z napisom: V bratski Bolgariji dobrodošli bratje Sokoli.

Za današnje razmere je bratska sloga, ki se je pokazala med bolgarskimi Junaki in jugoslovanskimi Sokoli velikega pomena.

Vsak vlak s Sokoli je bil slovesno sprejet. Vojaška godba je igrala koračnice, na peronih pa so se mešale prekrasne, zlatovezane narodne noše z rjavkasto-belimi kroji Junakov.

Vse sokolske župe iz Jugoslavije so bile sprejete z največjo iskrenostjo, lahko pa rečemo, da so bili posebne pozornosti deležni Sokoli iz Slovenije, ker imajo Bolgari do Slovencev posebne simpatije zaradi tega, ker so tudi Slovenci na skrajni meji onega prostora, ki nam je po zgodovini dodeljen na slovanskem jugu. Med zadnjimi vlaki iz Jugoslavije je dospela ljubljanska sokolska župa z okroglo 550 udeleženci. V Sofiji je prišla ljubljanska Sokole pozdravit tisočglava množica. Prvega prisrčnega pozdrava pa so bili naši deležni že v Dragomanu, kjer so jih pozdravili odposlanci Junakov s podstarešino dr. Mihajlom Minevom, sofijskim vseučiliškim profesorjem na čelu. Simpatičnega junaškega voditelja se mnogi naši Sokoli spominjajo še od sokolskega zleta v Subotici. Skozi Dragoman so vozili v Sofijo sokolski vlaki iz Jugoslavije od jutra do noči, vsako uro poseben vlak. Pozdravljanja v Dragomanu so se nekoliko zavlekla, zato je došel ljubljanski vlak v Sofijo s polurno zamudo.

Na sofijskem glavnem kolodvoru (po bolgarsko "Centralna gara") so čakali na vlak predsednik zveze Junakov Atanasov, odborniki zveze, mnogi predstavniki bolgarsko-jugoslovenske lige ter člani našega poslaništva v Sofiji s svetnikom g. Dragotinovičem. Na obeh straneh častnih predstavnikov so bili razvrščeni oddelki Junakov in Junakinj. Nadvse lep je bil pogled na skupino pestrih narodnih noš. Posebno mična in prisrčna pa je bila velika skupina dece. Pred postajo, po dolgem bulevarju Marije Luize in na podaljšku bulevarja Dondukova, pa vse noter v mesto, so nestrpno čakali tisoči in tisoči ter spraševali, če so Slovenci, bratje in sestre z meje Jugoslavije, vendar že tu. Naposled pa je vlak le zapeljal v "garo" ter so naši z oken mahali v pozdrav in vzklikali na vse grlo: "Zdravo, zdravo", množica pa je odgovarjala s klici: "Hura, hura" in valovi navdušenja so se jadr-

no pomikali daleč v sredino mesta. Gardijska godba je intonirala najprej našo, potem pa bolgarsko himno in vsem nam je bilo milo pri sreu, ko smo spojili takorekoč v eno himno "Bože pravde" in "Šumi Marica". Voditelja ljubljanskega vlaka, ki je rabil za pot od Ljubljane do Sofije 22 ur nepretrgane vožnje, br. Pirc in s. Možinova sta sprejela v poklon kite evetja. Nato so se vsi uvrstili v četverostope in na čelo naših odredov je stopila gardijska godba ter vtila od vožnje zmučenim Sokolom, Sokolicam in naraščaju novih sil, da so kakor prerajeni krenili v sprvedu do šolskih in drugih zavodov, ki so jim bili oddeljeni za bivališče. Ta bivališča so sicer bila zasilna, vendar z vso skrbnostjo pripravljena. Naši rojaki so prispeli zdravi, veseli in navdušeni. Zdravniške ambulante v vlaku so bile brez dela.

Prihod nad 7000 Sokolov je bil poseben pečat bolgarski prestolnici. Po ulicah je bilo tudi vse polno uniformiranih Junakov in Junakinj ter članov junaških čet s podeželja v pestrih narodnih nošah. Gostom izkazovali so nadvse veliko pozornost. Prvi dan dopoldne so si naši Sokoli ogledovali mesto, Junaki pa so že imeli svoje vaje na stadionu, kamor so odhajali z zastavami na čelu ob udarcih bobnov v strummernem redu. Kadarkoli so se Sokoli srečali z Junaki, oživele so ulice in klici "zdravo", so se mešali s klici "zdravej". Pred III. gimnazije, kjer je bilo namreščeno vodstvo naše sokol. zveze s prvim podstarešinom hr. Belajčičem in načelniki telovadnih in drugih odsekov, je bilo živahno od jutra do večera. Družbe, ki so se v velemestnem vrvenju razšle, hite na sokolsko "komando" in se spet znajdejo.

Na stadionu je bilo že dopoldne zelo živahno, ko so tekmovali bolgarski telovadci. Popoldne so bile tekme Sokolov in Junakov zelo napete. Naši so dali vse, da bi ponesli značilne znake domov. Borba je bila napeta, a poštena. Vsi pogrešajo bratje Čehi. Po 41. letih, odkar obstoja organizacija bolgarskih Junakov, ni letos prvič nobenega Čeha in Slovaka na junaškem zletu. Junaki dolgujejo vso zahvalo za ustanovitev in razvoj Čehom in zato je njih odsotnost še bolj grenila prekipevajoče veselje IX. vsejunaškega zbora.

## OBISK BOLGARSKIH NOVINARJEV

V Ljubljano je prispela delegacija zastopnikov bolgarskega tiska, ki je spremljala v Berlin ministrskega predsednika Kjosevanova. Odlični sofijski novinarji so dospeli na Bled, nato so si ogledali Ljubljano. V delegaciji so bili naslednji gg.: prvi tajnik zunajega ministrstva dr. Sišmanov, šef kabineta min. predsednika Pejev, tiskovni ataše bolgarskega poslaništva v Beogradu Miša Georgijev, direktor dnevnika "Dnes" Protič, direktor "Slova" in predsednik Društva prestolniških novinarjev v Sofiji Mečkanov, glavni urednik "Utra" Tanev, glavni urednik "Mira" Brzičev, urednik tednika "La Parole Bulgare" Grigorijev in zastopnik bolgarskega Presbiroja Boris Dimitrov.

Naš Presbiro je priredil bolgarskim gostom kosilo v "Unionu", pri katerem je zastopal gostitelja g. Grubišič. Za ljubljansko sekcijo Jugoslov. novinarskega združenja se je

udeležil obeda nje podpredsednik B. Borko, za uredništvo "Jutra" in "Slov. Naroda" dr. Branko Vrčon, za uredništvo "Slovenca" dr. Tine Debeljak in za "Slovenski dom" tov. Kesler. Po obedu so si gostje na hitro roko ogledali naše mesto in uživali s terase nebotičnika panorama Ljubljane. Nato so se vrnili na Bled, z večernim brzim vlakom pa so se odpeljali preko Beograda v domovino.

## ČEVLJAR DELEŽEN VISOKEGA ODLIKOVANJA

Ko so pred 20 leti divjali boji na naši severni meji, so se mnogi izmed takratnih boreev, večinoma prostovoljci, prav junaško ponašali pred sovražnikom.

Radi izredne hrabrosti so bili mnogi odlikovani z zlatimi in srebrnimi kolajnamami ter celo z najvišjim odlikovanjem: Karadjordjevo zvezdo z meči.

Eden izmed teh odlikovancev je tudi redni član Legije koroških boreev v Ljubljani, tovariš Ivan Brinskele, čevljarski mojster, stanujoč v Florjanski ulici v Ljubljani, ki se je pred 20 leti prav posebno odlikoval v borbi za Črno, Kotlje in Guštanj. V dokaz priznanja mu je bila z ukazom Nj. Vel. kralja Petra I. podeljena Karadjordjeva zvezda z meči. To visoko odlikovanje je prispelo te dni preko mestnega poglavarstva na glavni odbor legije, ki je odlikovancu priredil skromen, toda prisrčen večer. V društveni pisarni legije so se zbrali člani glavnega odbora z odborom krajevne organizacije v Ljubljani, da prisostvujejo slovesni izročitvi visokega odlikovanja tovarišu Brinskeletu.

Predsednik legije, polkovnik v pokoju g. Viktor Andrejka je z izbranimi besedami pozdravil visokega odlikovanca ter mu v dokaz najvišjega priznanja pripel na prsi red Karadjordjeve zvezde z meči in mu obenem izročil tudi diplomu, ki je prispela z visokim redom.

V kratkih potezah je očrtal nadaslednje junaštvo odlikovancev, pomen tedanjih dogodkov in pa skromnost našega današnjega slavljenca, ki se ni boril za visoko odlikovanje, temveč za to, da bi živel bratje po sreu in krvi v svoji lastni, močni, narodni državi.

Besede predsednika so globoko dojmile navzočih bivših boreev, ki so nato z res tovariško iskrenostjo čestitali Brinskeletu kot vitezu Karadjordjeve zvezde.

Poudaril je nadalje ljubezen bivših boreev do svoje domovine ter izrazil tudi upanje, da domovina ne bo pozabila svojih zaslužnih sinov.

Prisrčna slovesnost se je končala z zagotovitvijo, da bodo bivši borci kot nekdanj, tudi v bodoče čuvali svojo zemljo.

## JUNAŠKA ČETNICA JE UMRLA

Tiho in skromno, a vendar z vojaškimi častmi so v Subotici pokopali junaško ženo, bivšo četnico Rizno Radovičevu, ki je že v svojem 16. letu prevzela ime Stojan in potem živel kot možki. Junaško se je borila pod poveljstvom Koste Vojnoviča in Koste Pečanea.

V krvavih borbah za svobodo in takrat, ko je Srbija trpela na svoji Golgoti, niso bili največji junaki samo v vojaških vrstah, temveč tudi med civilnim prebivalstvom in tudi

med ženami in deco. Mnogo takih junakov je že davno pozabljenih. Rizna se je rodila leta 1899. v Toplici. Njen brat je padel že ob začetku vojne pri obrambi Beograda, a ko so sovražniki leta 1915. vdrli v njeno vas, so ji ubili očeta in mater, hišo pa razdejali. Po srečnem naključju se je Rizna rešila s svojo sestro. Sirota brez doma je iskala zavetja pri rojakih, katerim so besni sovražniki pustili vsaj streho, a konec leta 1916. so 16 letno mladenko na cesti napadli avstrijski vojaki, jo strašno pretepli ter jo pustili nezavestno ležati v snegu. Ko je Rizna okrevala, se je preoblekla v moško obleko, odkopala je očetovo puško ter se napotila v planine, da bi se pridružila četnikom in kot bojevnik maščevala očeta in mater. Prvo maščevanje ji je usoda naklonila že na poti v gore. Pobila je več sovražnikov. Po dolgem tavanju je našla na predstrahu čete četniškega vojvode Koste Vojnoviča in vojvoda je izpolnil njeno vročo željo, 16 letna Rizna Radovičeva je bila kot Stojan Radovič uvrščena v njegovo četo.

V krvavih borbah so izgubili življenje vsi četniki, ki so vedeli, da Stojan ni Stojan. V poznejših četniških odredih ni nihče vedel, da se za mladim hrabrim četnikom Stojanom skriva ženska. V borbah je bila večkrat ranjena in naposled je prišla kot ranjenka v vojno ujetništvo. Strašnih muk jo je rešilo osvobojenje. Za vse svoje požrtvovanje, mučeništvo in junaštvo je kot vojni dozemljšček, na katerem se je ukvarjal brovoljec in četnik dobila skromno la s težkim delom, osamljena do svoje smrti. Med ljudi je prihajala samo takrat, kadar se je odzvala pozivi četniške organizacije v Subotici. Junaška žena bo hranjena v častnem spominu.

## OBLETNICA SMRTI KARLE ŠAPLOVE

Leto je minulo 5. julija, ko je v zlati Pragi, kamor se je šla k bratom Čehom navduševati za sokolsko in slovansko idejo, umrla nepozabna Karla Šaplova. Pogrešamo jo vsi, ki smo v slogi in ljubezni delovali v raznih dobrodelnih in narodnih društvi. Njena izguba nam je vedno tako težka in tudi naša bol tako velika, kakor je bila ob njeni prerani smrti. Koliko je blagi pokojnici smrt prihranila bolesti, tuge in razočaranja zaradi tragedij v češki samostojni državi, ki jo je tako ljubila, to ve sam Bog.

## SKRČEN OBRAT V KOČEVSKEM REVIRJU

Že nekaj časa se stanje na kočevskem rudniku venomer slabša. Naročila so se zmanjšala, kar je povzročilo skrčenje obrata in s tem minimalno zaposlenost delavstva. Pri zadnjih plačah so mnogi rudarji, družinski očetje, dobili komaj po nekaj kovačev čistega zaslužka. Odtegljaji, za katere je treba delati več šihov mesečno, ostanejo namreč brez ozira na višino zaslužka vedno isti. Rudarski zaupniki so posredovali na vseh koncih in krajih in dobili povsod lepe obljube, pri katerih je tudi ostalo. Zaradi skrčenja obrata grozi skoraj polovici zaposlenega delavstva redukcija, ki pa preostalih še ne bi prinesla rednega dela. Rudarji se upirajo vsakemu odpustu svojih tovarišev in bodo vse poizkusili, da se rešijo iz nezmosnega stanja, ki se je zadnje dni še poslabšalo. Za v bodoče, je namreč predvidenih v revirju samo 9 šihov mesečno, od katerih jih skoraj polovica odpade na odbitke. Poleg tega ne bo

več postranskega zaslužka pri raznih rudniških delih, kjer so bili mnogi rudarji ob prostih urah zaposleni. Na večje državne dobave zaenkrat ni misliti, o čemer so se rudarski zastopniki informirali. Delavci ne najdejo prave razlage za dejstvo, da ravno kočevski rudnik ne dobi večjih dobav, čeprav je premog po izvavi strokovnjakov brezpogojno uporaben. Po ostalih slovenskih rudnikih, tudi majhnih, redno delajo, dočim je v Kočevju praznovanje spet na dnevnem redu. Rudarji so uverjeni, da bi se lahko našel izhod, če bi nekateri ljudje to hoteli. Doseči od strani države dobavo nekaj sto ton premoga, ni pretežka zadeva, tega delavstva ne bo nihče dopovedal.

Med rudniškimi družinami vlada obupna beda. Pojdimo na kratek spehod, pa se bomo prepričali o tem. Po kolonijah se govori samo o dobavah, o delu in kako bi družine prišle do najnujnejših živil. Med njim i so mnoge s številnimi otroki, ki jih že več mesecev obiskuje samo še "gospa skrb". V konzumu so vsi zadolženi, tako da znaša skupni dolg že okrog 30.000 din. Podpor ni od nikoder, samo Delavska zbornica je poslala celih 2000 din, s katerimi si naj pomagajo stotine ljudi. Podpore ni poslala izvoljenim delavskim zaupnikom, temveč Vincencijevi konferenci, ki jo bo seveda po "lastnem preudarku" razdelila.

Od 1000 oz. celo 1400 rudarjev jih je v našem rudniku le še 112. Med njimi so skoraj vsi Slovenci, le kakih 10 je Nemcev, ki pa niso prepojeni z nikakim tujim, nam sovražnim duhom. Poleg socialnih govore torej zlasti nacionalni razlogi za to, da dobi kočevski rudnik dobave in s tem rudarji redno zaposlitev. Zavedajmo se, da živimo na Kočevskem, od koder gre vsaka najmanjša neugodna vest po svetu. Tisti, ki odlašajo, naj si bodo v svesti svoje odgovornosti! Najštevilnejši slovenski stan v kočevski občini je delavec — ali ga hočemo uničiti?! Če pogledamo na rudnik in v obe tekstilni tovarni, smo na najboljši poti, da to dosežemo. Skrb za golo življenje naših ljudi naj bo podlaga narodno obrambnemu delu zlasti v narodno mešanih krajih!

## Slovenski stavbenik

Za načrte, betonske preračune in Firmo, obrnite se do tehničnega konstruktorja

FRANCA KLANJŠEK

Marcos Sastre 4363  
Villa Devoto U. T. 50 - 0277

Trgovina čevljev

BELTRAM

Vsakovrstna izbera čevljev in copat.

Dto. Alvarez 2288 — Paternal Buenos Aires

## FOTOGRAFIJA "LA MODERNA"

VELIK POPUST PRI FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite FOTO "LA MODERNA"

S. SASLAVSKY  
Av. SAN MARTIN 2579  
Telefon: 59-0522 - Bs. Aires

## OBISČITE KROJAČNICO Leopolda Ušaj



Sporočam Vam, da imam v zalogi najmodernejšo blago za POMLAD in POLETJE

Pridite k meni, kjer boste najboljše postreženi.

GARMENDIA 4947  
Buenos Aires La Paternal

## RESTAVRACIJA

"PRI ŽIVCU"

kjer boste postreženi z dobrim vinom, pristnim pivom in vedno svežo domačo hrano. Prostori pripravi tudi za svatbe.

Rojakom se priporoča lastnik EMIL ŽIVEC  
Osorio 5085 — La Paternal

## ZOBOZDRAVNIKA

DRA. SAMOILLOVIĆ

de Falicov in

DR. FELIKS FALICOV

Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure.

DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

## slovenska tovarna mozaika

Velika izbera granitnega, apnenčevega in večbarvnega mozaika. Specialno izdelovanje granitnih stopnic ter vseh v to stroko spadajočih del

Albert Gregorič

J. Pedro Varela 5233  
U. T. 50 - 5383  
Villa Devoto Buenos Aires  
zasebno J. P. Varela 5130

## KADAR ISČETE SLUŽBE

obrnite se na rojakinjo

Berto Cernič

DORREGO 1583 — Gs. Aires  
U. T. 54 - 3588

## AKO HOČETE BITI ZDRAVLJENI OD ODGOVORNEGA ZDRAVNIKA

zatecite se k

Dr. A. GODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOŠKIH IN NEMŠKIH NAČINIH KRVNE IN KOŽNE BOLEZNI ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specialisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni

ŽARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9 do 12 in od 15 do 21 ure.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542



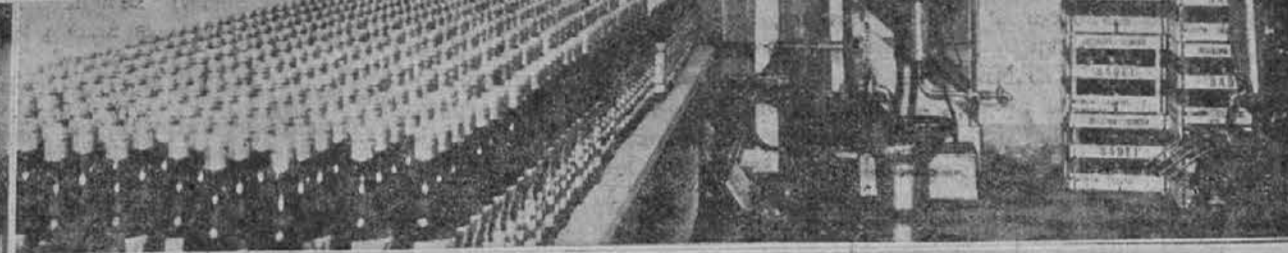
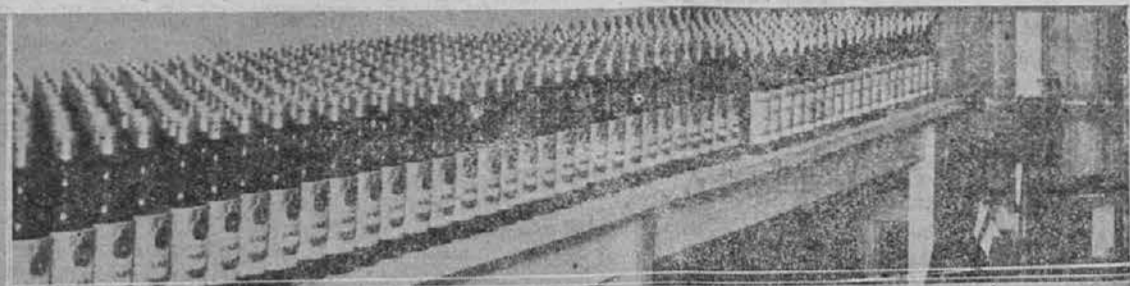
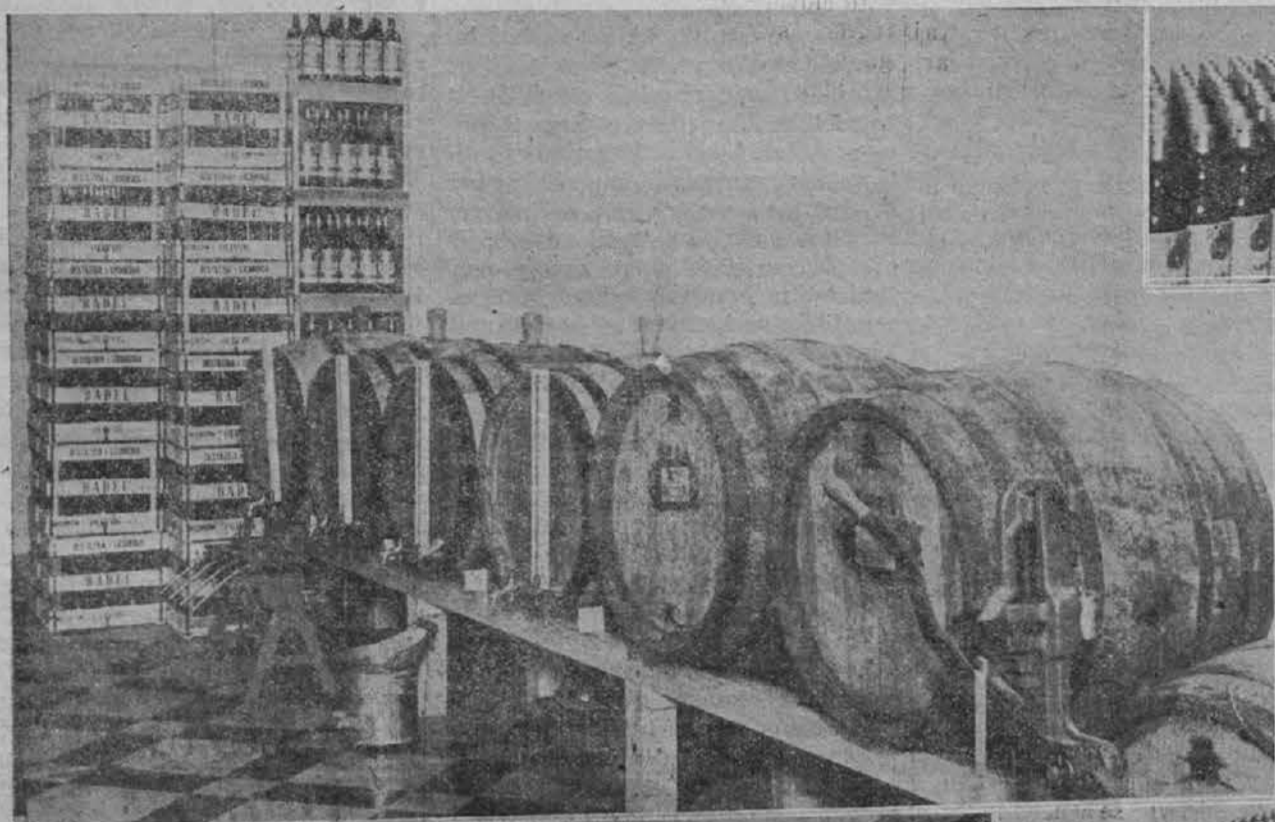
Naš rojak ZATKO BADEL je prejel iz Jugoslavije veliko množino vsakovrstnega žganja, kakor kaže ta slika poleg.

Naši gostilničarji in trgovci imajo lepo priliko, da si ga nabavijo ter zamorejo tako postreči našim ljudem z našim pristnim domačim žganjem. Velika množina dobavljenega žganja je omogočila, da je cena nizka, radi česar si ga more nabavit vsak naš človek.

ZLATKO BADEL je tudi razširil svoj obrat ter si je ustanovil v Olivosu lastno tovarno likerjev in drugih otonih pijač. Slika spodaj nam kaže notranjost tovarne, katera že izbornu obratuje.

Vsi izdelki so NAJBOLJSE KAKOVOSTI in PRISTNI, zato bi bilo koristno, da bi jih imela vsaka naša hiša.

ROJAKI NABAVITE SI TE NAŠE DOMAČE IZDELKE!



TOVARNA LIKERJEV IN ALKOHOLNIH PIJAČ

# ZLATKO BADEL

Avenida Maipú 3146-50

Olivos F.C.C.A.

U. T. Olivos (741) - 1304

## Kdo je tega kriv?

(Odlomek iz razgovora, ki ni važno kje se je vršil)

Kaj pravite, gospod, kakó bo? Tega pa nihče ne more prav vedeti. Če bi se že naprej vedelo, bi raje brez vojske napravili.

To imate prav. Toda čudno kaj, da je danes, ko so ljudje tako izobraženi, moglo priti do vojne.

Človek bi tako mislil, toda stvari ki jih doživljamo, so vse drugačne.

Kdo pa je tega kriv, tako je prišlo novo vprašanje, iz katerega se je pa že videlo nekaj tiste zbadljivosti, ki je lastna onim, kateri nazadnje vtaknejo vselej "farje" vmes.

Zato sem ga pa raje jaz prehitel, ker sem dobro vedel kam meri.

Nemara hočete reči, da so vojne krivi "farji", tako kot so nekateri vedeli za svetovno vojno leta 1914. Ali mar ni bilo res?

Koliko ste bili vi stari tedaj, ko se je začela?

Imel sem že 18 let. Kmalu sem moral notri in potem vse do konca. Lepo so me vlačili okoli.

In mislite, da so bili duhovniki krivi, da je prišlo do vojne.

Kdo pa drugi. Saj so v Avstriji imeli oni vso besedo. In zakaj so pa tako pridigali in navduševali za vojno, in zakaj so dali celo zvonove in ves cerkveni denar za vojno posojilo?

Poglejte no, kako učene so vaše besede. Kot odprte bukve. Kako pa veste za pridige, če ste bil z doma!

In zakaj so pa orožje, kanone, mašingerje žegnali?

No sedaj sva tam. Vsi tisti, ki se za modre drže in svojo modrost ravno v tem pokazati znajo, da vedno iste neumnosti ponavljajo, se spravi-

jo na blagoslavljanje kanonov.

Pa recite, ali je bilo tisto prav ali ne!

"Dobro. Pa naj bo. Toda prosim po vrsti. Kar od kraja kakaro ste začeli, začniva še enkrat, da vse vaše trditve presodimo.

Najprej trdite, da je duhovščina povzročila vojno. Tedaj sva bila še oba mlada. Vedeli ste vi to kar ste brali, če ste se s tem kaj bavili; jaz pa to, kar sem slišal. Bralo se je pa to, kar je bilo dovoljeno napisati. Te stvari so pa že davno minule in med tem je zgodovina povedala jasno besedo in je med drugim napisano v zgodovini tudi to, kaj je vse storil za mir papež Pij X, ki je umrl od same bridkosti, ker je prišlo do strašne morije. Kaj je bilo pa tedaj z našo slovensko duhovščino, koliko je bila ona kriva vojne? To si pa lahko predstavite, če vzamete v roke zgodovino parlamentarnih bojev na Dunaju, kako se je obnašala tam naša duhovščina, ki je imela tam dr. Kreka, dr. Korošca in še nekaj drugih duhovnikov, med katerimi je bil tudi moj stric, ki je bil tedaj župnik na Trebelnem in je do danes župnik v Šent Vidu pri Stični. Jaz sem pozneje od njega lahko vse reči zvedel in če bi prišli do njega vi, bi vas tudi minilo, gnati vedno isto neslano muziko, da je bila duhovščina vojne kriva.

Zakaj pa so bili gospodje tako navdušeni za vojno? Saj so tako pridigali; sam sem slišal in drugi povedo.

Tega menda ne boste zanikali, da ima vsak človek in tudi duhovnik, pravico do domoljubja. In če je že prišlo do tega, da so se klali in se v naše meje zaganjali, kdo more duhovnikom šteti š zlo, če so v besedi pokazali nekaj patriotizma. Tem bolj razumemo to, če pomislimo, da je bilo tistih prav malo, ki so videli ozadje one velike morije. Danes, ko gledamo iz primerne razdalje, lahko vsakdo spozna, kako se je sedanja vona pripravljala. Saj tudi prejšnja ni bila drugače. Notranji vzrok je bil ravno isti, le da mi tega nismo vedeli. Danes se je sprožilo v Gdansku, onikrat pa v Bosni. Stvar je pa ista.

Trditi, da je ono vojno zakrivila duhovščina, je prav tako neumno, kot trditi da je sedanjo zakrivila Jugoslavija, zato ker je prodajala

Nemcem koruzo in prašiče...

Pravite, da niso bili duhovniki za vojsko? Zakaj torej so dajali zvonove?

Čudne reči poveste. Ko bi pa vedeli vi, koliko so se borili župniki, da bi rešili zvonove, bi drugače govorili.

Zakaj so pa dajali vojna posojila in druge k temu nagovarjali?

Ravno zato, da bi vsaj zvonove rešili. Pa tudi zato, ker so morali. Kdor je le malo pokazal volje za upiranje, je bil kmalu v luknji. Ni bil deležen tedaj zapora le pisatelj Ivan Cankar. Še marsikdo drugi in med njimi tudi duhovniki, so morali jesti ričet. Kakor je moral kmet iz ljubezni do Avstrije dati vole iz hleva, tako je moral tudi duhovnik žrtvovati vse, kar so prin jem doseči mogli. Cerkvi so vzeli pa zvonove in orgljam piščali.

Najsibo že tudi res, da so bili nekateri duhovniki avstrijski patriotje, vojne niso oni povzročili... Zakaj so pa blagoslavljali orožje? Italjanski duhovniki italjansko, naši pa avstrijsko. Kje pa je Bog, čigav je? Ali je italjanski ali je slovenski ali nemški ali francoski?

Zelo modro govorenje je to. Kaj pa hočete s tem dokazati? Ali mar, da ni Boga? Ali pa to, da je vera neumnost? Nočem nič reči.

In vendar ste trdili kar ste rekli. Nekaj podobnega najdemo v evangeliju, ko so sehoteli Saduceji norčevati iz vere v neumrljivost duše.

Povedali so Jezusu izmišljen zgodbo o ženi, ki je bila zaporedoma poročena s sedmimi brati, ki so eden pa v večnosti, tako so zvedavo in zlohotno povpraševali.

Seveda jim je Jezus tudi pojasnil, da v večnosti ni tako kot v sedanjosti, ker tam se ne bodo ne možili ne ženili, ampak bodo kot angeli...

## Slov. Babica

**FILOMENA BENEŠ-BILKOVA** diplomirana na univerzi v Pragi in Bs. Airesu ter večletna babica v bolnišnici Juan Fernández. — Zdravi vse ženske bolezni. — Slovenske žene posebno dobro negovane.

Ordinira od 9 zjut. do 9 zvečer **LIMA 1217 — BUENOS AIRES** U. T. 23 - Buen Orden 3389

Nad tem se torej spodtikate, ker so eni in drugi molili za zmago svojega orožja. Saj blagosloviti orožje ne pomeni nič drugega kot moliti zato da zmaga. Ali je mar pa to kaj proti veri ali proti Bogu, če vsak prosí sebi samemu. Če se sme za svojo zmago boriti, sme zanjo tudi v molitvi prositi. V vojni je pa tako vedno vsaka vojskujoča stranka prepričana, da je pravica na njeni strani, prav tako kot se dogaja med sosedi, ki se medseboj pravdajo. Vsaj večinoma je tako. Narodi v medsebojni borbi pa vedno skušajo sami sebe prepričati, da je pravica njihova.

In če blagoslavlja orožje in molijo za zmago eni in drugi, ki se medsebojno bijejo, saj ni treba misliti, da s tem Boga pripravijo do tega, da se sam s seboj skrega.

Le čudno, kako so nekateri v takem slučaju vneti za božjo čast! Drugače se na Boga kar nič ne spomnijo, le kadar mislijo, da lahko kaj pozabavljajo proti tistim, ki so verni, takrat se pa vtaknejo. Toda motijo se, če mislijo, da s tem vero kaj osmešijo. Resnica je in ostane ta, da je med ljudmi vse po človeško in zato človek tudi božje stvari rad potegne v svoj človeški krog. Iz takega očitka in iz napadov nevernih na blagoslavljanje orožja se moremo pa vseeno nekaj naučiti: da je vero treba ceniti kot nekaj vzvišenega, kot nekaj svetega. Pred Bogom ni ne Grka, ne Juda, ne barbara ne Scita, kot je modro zapisal že Pavel, temveč pred njim smo vsi eno in Bog je za vse pravičen sodnik, ki bo dobro delo plačal, hudobijo pa kaznoval, a šele tedaj, ko bo vse račune dokončal in to bo ob uri sodbe.

Blagosloviti orožje pomeni pravzaprav klicati Boga, da naj orožje obrne tako, da bo zmagala pravica. To pa je menda prav in zato nobene obsodbe vredno.

Tiči ste in znate iz zadrege, tako je še ugovarjal mož. Zato ste pa študirali.

Škoda, da tudi vi niste. Jako prav bi vam prišlo kakor vsem tistim, ki podobno skušajo biti učeni v stvarih, o katerih nič pravega ne vedo.

Pa, kaj bi se prerekala. Če bi s tem kaj pripomogla, da bo preje dober konec tega nesrečnega klanja, bi rekel, le dajva. Tako pa vsaj midva skleniva mir in oba prosiva Boga, da naj se ozre na tiste, ki trpe nedolžni, krivične pa naj poniža.

Janez Hladnik

## CERKVENI VESTNIK

17. sept. maša na Paternalu za

Ivana Vider. Zapoje tudi žalni zbor.

24. sept. Maša na Avellanedi za Ivano Šenkinc.

Molitve vsako nedeljo ob 4 uri popoldne na Paternalu.

10. sept se je izvršil na Avellanedi obred zopetnega sprejetja v katoliško cerkev. Sprejet je bil Jožef Emeršič iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Dogodku je prisostvovalo jako veliko ljudi in med njimi tudi nekateri rojaki iz Svetega Lovrenca. Iz onega kraja živi namreč precejšnje število ljudi v Argentini.

Imenovani je dal prav lep zgled. Čeprav je vedel prav dobro, v kakšni deželi živi, da je med njegovimi znanci marsikateri tak, ki ga bo zatot udi kaj pikalá pa on se ni ustrašil ničesar, temveč je modro napravil, kar je bilo treba, zavedajoč se besede Gospodove: kdor bo mene priznal pred ljudmi, njega bom tudi jaz priznal pred svojim očetom, ki je v nebesih.

S pooblaštilom nadškofa v La Plati je bil izvršen obred tako kakor je po katoliškem obredniku, seveda v slovenskem jeziku.

Da bi le vsi razumeli, kaj je hotel reči Jezus z besedo "nebeško kraljestvo je podobno biseru, katerega je našel človek in je šel in je prodal vse in je kupil ta biser". Ta biser je ravno zaklad prave vere, katerega mora človek zvesto čuvati, če ga ima in skrbno iskati, če ga še nima, ker večnost ni nikaka šala temveč živa resnica, ki bo kar kmalu pred vsakega izmed nas stopila z vsó svojo neizprosnostjo. Prav zato pa je prišel na svet Odrešenik, da nam razreši uganko večnosti, pred katero je človek preje stal z negotovostjo.

To nedeljo ob pol 10 uri je pel slovenski moški zbor v kapeli Hogar Sacerdotal. Polna cerkev je bila zelo hvaležna za lepo petje.

Janez Hladnik

**POSLUŽUJTE SE  
PODJETIJ, KI  
OGLASUJEJO V  
NAŠEM LISTU!**

## ZGODOVINSKI ROMAN

### Caričin ljubljenc

Nadaljevanje 154

Ti tega najbrž ne boš razumel, ker si videl in slišal, da me je carica obhajala s častmi in bogastvom, kar bi vsakega drugega človeka osrečilo. Oh, toliko je že storila zame, da ji skoraj ničesar ni več ostalo.

Toda vendar že vidim, da bo napočil dan, ko ji bom vse, kar mi je poklonila, vrgel pred noge!

Betalesi, tebi lahko govorim — čakam samo primerne prilike ki bo gotovo kmalu prišla!

— A kaj boš storil? — ga vpraša zdravnik.

— Kaj? — vpraša Potemkin, oči pa se mu zasvetijo. — Takrat bo zame začelo novo življenje, — takrat bom skušal izpolniti svojo obljubo.

Je neko bitje, ki sem ga onesrečil, — govorim o neki deklici, ki sem jo nekoč ljubil, nato pa zapustil. — Ne vem, ali je še sploh živa, toda jaz jo bom vseeno iskal, — iskal jo bom po celjem svetu, — ali jo bom objel in ji vrnil mir in srečo — ali pa bom našel njen grob! Na njenem grobu pa bom potem tudi sam umrl!

— Umrl? — Ti, dragi moj Aleksander, — ne, ne boš umrl! — vzklíkne Betalesi in objame prijatelja. — Živel boš, — moraš živeti! — Verjami mi, — neka slutnja mi pravi, da je ta deklica še živa, — da je blizu, — da je morda bližje, kakor bi mogel sanjati!

— Če bi tudi bilo tako, — reče Potemkin turobno, — ali me ne bo zavrnila, ko se ji bom približal? — Ali me ne bo zaničevala, ker sem jo zapustil, ker sem si ji izneveril!

— Če se boš resnično kesal, te bo radostno sprejela. — Objela te bo, kakor to objame, — reče Betalesi.

On ga objame in skriva svoj obraz na Potemkinovem vratu, ker ni maral, da bi videl Potemkin njegove solze.

Solnce je pošljalo svoje zlate žarke v sobo, obsevalo je prijatelja.

— Še si mi dolžan konec tvoje povesti, Betalesi. Ti veš, mislim ono povest o Kristi in njenem Almanzorju.

Ali mi boš pripovedoval konec? Priznavam ti, radoveden sem, ako se je Kristi posrečilo najti svojega ljubljenega.

— Ko boš slišal Kristino povest do konca, boš vedel, da najde prava ljubezen vedno pravo pot, da pride do cilja.

— Pripoveduj! — vzklíkne Potemkin.

— Ne tukaj, odvrne doktor Betalesi, — tukaj je ozko, — pojdiva na izprehod. Vreme je lepo, zanesljivo lepo, — kako bi bilo, če bi se malo izprehajala v gozdu? Tam ti bom pripovedoval svojo povest do konca!

— Pojdiva! — reče Potemkin.

Oba zapustita hišico in se podata v zeleni gozd.

Pomladansko solnce sicer še ni bilo preveč toplo, toda čarobno je osvetljevalo nežno zelenje — vsepovsod se je smejala zlata pomlad.

Ob poti so cvetele vijolice, plašno so dvigale svoje nežne glavice, na drevju so se pojavljali prvi popki, vsepovsod je klilo novo življenje.

Potemkin in Betalesi sta prihajala vedno bolj globoko v gozd.

Končno reče zdravnik: — Sediva tja, pod ono krasno drevo!

— Da, le sediva, samo da že enkrat slišim konec tvoje povesti o Kristi in Almanzorju.

— Takoj jo boš slišal.

Oba sedeta v mehko travo.

Skozi zelene vejice starega hrasta je pihljalo pomladanski vetrič, — vijolice so razširjale svoj sladki vonj.

Oba je prevzelo blagodejno čuvstvo, prijetno je bilo vtih samoti, z odprtimi očmi sta uživala krasno naravo.

## 137. POGLAVJE

### Moč ljubezni

Betalesi si podpre glavo z roko, zamisli se nekoliko minut, nato pa spregovori:

— Ali še veš, Aleksander, kje sva nehala, Krista je izgubila Almanzorja.

Izgubila ga je po kratkih ljubezenskih sanjah in takoj je začela sumiti, da ga ji je ugrabila vila v jezeru. Ni se zmotila.

Almanzor se je res nahajal v palači lepe vile. Palača je stala na dnu jezera.

Nesrečni mladenič je mislil, da bo umrl, ko so se strnili nad njim valovi in ga je neka skrivnostna sila vlekla vedno globlje.

Almanzor je bil izvršten plavalec, hotel je plavati, toda ni se mogel gani.

— Zbogom, Krista, — zašepče. — Zbogom, edina moja ljubljena! Zbogom moja svetnica! Oh, kratek je bil sen najine sreče, — nimam ni ti tega upanja, da boš videla moje truplo.

Valovi so se zgrnili nad njegovo glavo.

Almanzor se je potopil.

V tem trenutku, ko je Almanzor že mislil, da bo umrl, se pojavil silna riba, ki je imela po truplu rdeče pege. Riba se mu približa in Almanzor se je v svojem smrtnem strahu oprime.

Riba splava pod njega, mladenič sede na njo, kakor bi jezdec zajahal svojega konja.

In čudno, — komaj se je Almanzor nahajal v tem čudnem sedlu, komaj se je z rokami oprijel ribe, ni več čutil strašnega občutka, da tone, — lahko mu je bilo pri sreč, — zopet je lahko dihal, če tudi se je najal v vodi.

Zdelo se mu je celo, da je bil zrak boljši in čistejši kakor pa v gozdu.

Spočetka se je bal, da ga bo riba vrgla raz sebe, kmalu pa se je prepričal, da ga je velika, črna žival

potrežljivo nosila in ga z veliko brzino vodila skozi globoko jezero.

Hipoma se začne riba vedno globlje potapljati. Almanzor ni vedel, koliko časa je potrebovala riba do dna, kljub temu pa je izračunal, da je že prepotoval par sto kilometrov.

Doslej je vladala okrog njega tema, ki ga je ovirala pri razgledovanju okolice.

Čim globlje se je potapljal, tem svetlejšje je postalo okrog njega in ko se je velikanska riba nahajala od dna še tisoč metrov, je zasijala velika svetloba, da je moral Almanzor zapreti oči.

Polagoma pa se je vendar privadil in zopet je odprl oči. Videl je dno diamantnega jezera.

Zdelo se mu je, da se nahaja v raju.

Okrog njega so se nahajali prekrasni vtovi, kakršnih še nikoli ni zagledalo človeško oko, — velikanski gozdovi, polni čudnega evetja in dreves so se vrstili pred njegovimi očmi, — vse je bilo tako, kakor si človeška domišljija ne more predstavljati.

Na sredini teh krasot pa se je nahajala palača, ki je gotovo ni zgradila človeška roka.

Ta palača je bila večja kakor deset zemeljskih gradov.

Imela je stolpe in kupole, stolpiče, balkone in verande. — kar pa je bilo še najbolj čudno, zgrajena je bila iz samih pravih biserov.

Namesto opeke je uporabil neznan graditelj velike briljante, rdeče rubine, modre opale, zelene smaragde, — streha je bila pokrita s samimi biseri, — vse je bilo sijajno in razkošno.

Almanzor se je še vedno nahajal tisoč metrov nad palačo.

Ni mogel dočakati, da bi ga riba odnesla v globino, da iz neposredne bližine premotri to palačo in da vidi, ako živi v tej palači kako človeško bitje.

Zdajci zasliši iz globine zamolkle glasove velikega bronastega zvo-

V tem trenutku zmanjka Almanzorju opora in riba izgine.

Almanzor zakriči, ker je mislil, da je sedaj izgubljen.

On strmoglavi v globino, nato pa, — nato pade na streho palače in izgubi zavest.

Toda on ni bil mrtev.

Polagoma je prišel zopet do zavesti in prva njegova misel je bila, če se pri padcu ni poškodoval.

On otipa svoje noge in roke, — ni čutil bolečine, — nasprotno, imel je ugoden občutek; ki ga doslej še ni poznal.

Nato se začne ozirati, kje se prav za prav nahaja.

Ležal je na postelji, ki je bila pokrita z neznanim blagom, nad njim pa se je nahajal baldahin iz čiste svile.

Vse pohištvo v sobi je bilo narejeno iz draguljev.

Zaveso so bile tkane iz najnežnejše morske trave, preproga na tleh je bila narejena iz koral, ki so bile tako mehke, da se koraki sploh niso slišali.

Ljubke melodije so iz višav prihajale do njegovega ušesa, prekrasen vonj je napolnjeval sobo, zdajci pa se na vratih zgane zavesa in v sobi se pojavi neka lepa rdečelasa žena.

Bila je tako lepa, da je Almanzor takoj priznal, da nikoli še ni videl na svetu lepše žene.

Njeno telo je bilo samo okrog pasu ovito s temnočrnim svilenim šalom, drugače pa je bila popolnoma naga. Bila je prekrasna.

Njene prekrasne roke, obla rame-na, vitka in divnega telesa, noben slikar na svetu ne bi mogel naslikati take žene. Kako bi mogel naslikati te divne lase? Katera barva na zemlji je tako rdeča, kakor njene ustnice? Katera roka bi lahko naslikala deviško obliko njenih prs?

Lepa žena se približa Almanzorjevi postelji in sede.

Ona razširi roke in ga objame.

Almanzor se spomni na svojo Kristo; mislil je na njo in zato počasi,

## MODRI NAUKI

(Arabska šaljiyka)

Neki skopuh je nakupil v trgovini mnogo steklene in porcelanske posode ter jo naložil v košaro. Ko je odhajal iz trgovine, je na cesti zagledal neznanega mladeniča in ga poklical k sebi.

"Nesi mi to košaro na dom, pa ti v zameno povem tri modre nauke," je rekel.

Mladenič je bil zadovoljen. Oprtal si je košaro na rame in gibkih korakov stopal za starem.

Ko sta tako nekaj časa hodila, je mladenič rekel:

"Povejte mi zdaj svoj prvi nauk."

Skopuh je odgovoril:

"Moj prvi nauk se glasi: Če ti kdo poreče, da je boljše biti lačen kot sit, nikar mu ne veruj!"

Mladenič je molče stopal dalje. Čez nekaj časa pa je rekel:

"Povejte mi zdaj svoj drugi nauk."

Skopuh je odgovoril:

"Moj drugi nauk se glasi: Če ti kdo poreče, da je bolje hoditi peš, kakor pa jahati na kamelo, nikar mu ne veruj!"

Mladenič tudi zdaj ni rekel nobene besede. Molče je stopal dalje. Ko pa sta prišla do skopuhove hiše, je rekel:

"Povejte mi zdaj svoj tretji nauk."

Skopuh se je porogljivo zarežal:

"Moj tretji nauk se glasi: Če ti kdo poreče, da je kdaj za takle prazen nič nosil košaro, kakor zdaj ti, nikar mu ne veruj!"

"Lepa hvala za modre nauke," je prijazno rekel mladenič in pristavil: "Zdaj pa sprejmite še od mene modre nauke: Če vam kdo poreče, da je v tej košari ena sama posoda še cela, nikar mu ne verujte!"

Na te besede je trščil košaro na tla, da so se steklene in porcelanske posode razbile na drobne kose.

## LEV IN MIŠKA

Lev je spal v svoji votlini. Okoli njega so se razposajeno podile drobne miši. Predrzna miška Skakačka je splezala na visoko skalo, ki je tik nad levom štrlela iz stene. Na gladki steni ji je spodrsnilo in padla je

levu na nos. Lev se je prebudil in pograbil miško s svojo debelo šapo.

Prestrašena miška Skakačka je začela leva milo prositi:

"Oh, ljubi lev, usmili se me! Saj te nisem hotela žaliti. Kako bi si to upala takale drobna stvarca kot sem jaz? Samo spodrsnilo se mi je in padla sem s skale. Moja smrt ti ne bo prav nič koristila. Daruj mi življenje in hvaležna ti bom do smrti."

Lev je miško velikodušno izpustil iz svojih težkih šap in se dobrodušno nasmehnil ob misli, kako naj bi mu miška izkazala svojo hvaležnost.

Nekaj dni pozneje je miška v gozdu nabirala oreh za zimo. Nenadoma je pretreslo ozračje tožeče rjovenje.

"Gotovo je lev v veliki nevarnosti!" je pomislila miška in hitro odskakljala v smer, odkoder je rjovenje odmevalo.

Kmalu je zagledala leva, ujetega v mrežo, iz katere se ni mogel rešiti. Vrvi so bile tako močne, da jih ne bi mogel raztrgati.

"Potolaži se, dobrotnik moj, pomagala ti bom!" je zaklicala miška. Spravila se je na vrvi in jih gladala tako dolgo, da so popustile. Tako je drobna, neznamenita živalca priborila mogočnemu kralju živali spet zlato prostost.

## DEČEK Z DEZELE

V mestno šolo je prišel deček z dežele. Kar nekam nerodno mu je bilo od začetka, ko je tako — večji in močnejši od svojih mestnih tovarišev — sedel v klopi. Sošolci so hitro dognali, da misli mnogo počasneje, da je mnogo preudarnejši od njih. Začeli so ga dražiti in mu nagajati, kadar koli in kjer koli so mogli.

Kmečki fant je vse mirno pretrpel. Da, celo smehljaj se je večkrat, kadar so uganjali svoje burke z njim.

Nekega dne pa je šolska soba postala pozorišče razburljivega dogodka.

Okno je bilo odprto. Spomladanski zrak, prepojen z rožnatimi dišavami, je napolnjeval izbo. Pouk se še ni pričel. Dečki so razgrajali in kričali kot za stavo. Kmečki fant je imel svoj prostor priložno. Učitelj ga je bil posadil tja, "da bi bil bliže naravi, iz katere je prišel."

Nenadoma je skozi odprto okno nekaj pribrenčalo. Spustilo se je na okensko polico in si začelo čistiti krila.

Ves razred je onemel in uprl oči v okensko polico.

"Majski hrošč!" je zaklicel prvi. "Majski hrošč!" je zaklicel drugi.

Kmalu so se vsi dečki veselo gnetli okoli okna in radovedno motrili nepovabljenega gosta.

Tedaj pa se je nekaj zgodilo. Odnekod je priletelo ravnilo in treščilo naravnost v hrošča. Hrošč je negibno blezel na polico.

Po razredu je nastala smrtna tišina. Potem pa so se dečki s preglušujočim truščem in hruščem zagnali v dečka z dežele.

"Brezsrčnež! Surovina!" so kričali vseprek in ga tolkli s pestmi po obrazu.

Deček z dežele pa je imel široke rame in mišičaste roke. Kar koj se je otresel svojih nasprotnikov.

Ko je bil trušč po razredu najhujši, so se odprla vrata in učitelj je stopil v sobo.

"Kaj pa se tukaj godi?" je strogo vprašal.

Učenec, ki je prvi udaril tovariša z dežele, je naperil vanj prst in ogorčeno povedal:

"Tale brezsrčnež je ubil čudovito lepega hrošča! Dečka, ki tako muči živali, mi ne maramo!"

"Pa si ga povprašal, zakaj ga je ubil?" je resno rekel učitelj.

Učenec je začudeno pogledal in odgovoril:

"Ne. Čemu naj bi ga vprašal?" "Človek nikoli ne sme prezgodaj izreči svoje sodbe", je s poudarkom rekel učitelj in pristavil: "Pri pri-

či prosil svojega tovariša, naj ti oprost, ker si ga tako razžalil. Da boste vedeli: čisto prav je imel, da je hrošča ubil!"

Učenec je zmehlen zajeceljal: "Da... da... da bi ga prosil odpustanja?"

Učitelj se je obrnil k dečku z dežele in ga vprašal:

"No torej povej, zakaj si hrošča ubil?"

Deček je vstal in odgovoril: "Zato, ker majski hrošč delajo velikansko škodo po polju in vrtovih. Vse hočejo požreti, kar kmetu koristi."

Učenci so onemeli in se niso ganili.

"Zapomnite si to!" je slovesno rekel učitelj. "Nikoli ne smemo svojega bližnjega obsoditi ali kaznovati, dokler se nismo prepričali o vzrokih njegovega dejanja. Tudi jaz bi bil hrošča ubil, kajti z vsakim ubitim hroščem si prihranimo majhen del hrane. Iz malega pa, kakor veste, raste veliko."

## TEŽKA MISEL

Rože na vrtu svobodno dišijo, božjemu soncu pozdrave delijo. Nihče ne vzame jim sončne toplote, polne zato so nebeške lepote.

Pesem prelepo ptička žgoli, kadar od veje do veje hiti. V kletko zaprta je moja mladost, v srcu je sama, sama bridkost.

Olga Kurčeva iz Zagorja.

## JANEZEK IN MIŠKA

Sredi noči Janezek ves prestrašen prebudi očeta:

"Očka, ali slišiš?"

"Kaj pa je?" nejevoljno vpraša oče.

"Miška je v sobi. Poslušaj, kako evili!"

"No, in kaj potem?" se razjezi oče, ki je bil strašno zaspan. "Ali naj vstanem in jo namažem z oljem, da ne bo evilila?"

## POGUMNI POLŽ

Polž je stanoval ob železniškem tiru, kjer bi bil prav zadovoljen, če mu ne bi vsak dan znova grenil življenje brz vlak, ki je drvel mimo njega v neznanne daljave. S svojim nesposobnim vedenjem mu je razmajal hišico in ga motil v blaženem miru.

Nekega dne je polž zbral ves svoj pogum in togotno rekel:

"Čakaj, ti bom že pokazal!"

Razkoračil se je sredi tira in krivolono pokazal svoje roge, ko je zaslišal v daljavi tenek pisk lokomotive.

"Kar prevrnil te bom!" je grozeče zakričal.

Vlak je pridrvel in tebi nič, meni nič oddrdral dalje.

Polž se je zmagoslavno obrnil in rekel:

"Aha, zbežal je, strahopetec!"

## NAJDALJŠE IN NAJKRAJŠE SPANJE

Najdaljše in najtrdnjše spanje imajo ptiči, ki že zgodaj zvečer utihnejo in se zakopljejo v svoje gnezdo.

Najkrajše spanje imajo sloni. Sloni skoraj nikoli ne leže na tla; kadar pa vendar leže, ob najmanjšem šumu plane pokonec. Sloni navadno vso noč prebijejo tako, da nemirno stopicajo sem in tja ter prhajo.

## SILHUETA

Vse tiho je. V goščavi sova vpije; njen glas odmeva po samotni vasi. Po blatni cesti stopa mož počasi; ledeno mrzel dež v obraz ga bije.

Skoz-pol zastrta okna nanj posije slaboten pramenček svetlobe včas. Dlan na obraz — ovratnik kvišku da [si — tesneje se v oguljen plašč zavije.

Po bližnjici odide kraj goščave. Telo napora, mraza mu drgče, ko plazi se v senik na kup otave.

Skovika sova glasno in grozeče; vso dolgo noč vprašuje iz tokave: O siromak — po svetu iščeš — sreče?

(Marija Brenčič)

toda odločno odrine zapeljivo, lepo ženo.

— Človek, zakaj me odbijaš? — mu zašepče v uho vila diamantnega jezera. — Ali nisem zate dovolj lepa?

— Tvoja sem, samo tvoja, sreča, ki ti jo bom nudila, bo večno trajala. Na dnu diamantnega jezera ni ne konca ne kraja, — in če bo vaš majhni svet propadel, ko bodo že vsi ljudje, ki si jih poznal, prah in pepel, te bodo še vedno objemale moje bele roke, čutil boš še vedno moje strastne poljube.

Toda Almanzor zašepče Kristino ime in skoči iz postelje.

— Umakni se, zapeljivka! — zakriči. — Vem, s čem bi moral plačati tvoje poljube in tvoje objeme. Zahtevala bi od mene moje nesmrtno dušo, toda te ti ne morem dati, ker ni več moja, poklonil sem jo deklici, ki mi je dala svojo dušo, čisto, deviško dušo, še nedotaknjeno od zlobe.

— Človek, — ti si bedak! — zakliče povodna vila in se zravnja. — Krista je bila devica, ker doslej še nikoli ni videla človeka. Vedi, da ljudje grešijo, čim se jim ponudi ugodna priložnost. Ako je ostala nedolžna, deklica, je to bilo le zato, ker ni imela priložnosti, da se da zapeljati. Toda, ali misliš, da ti bo ostala Krista zvesta, ko bo mislila, da si mrtev?

— Da, o tem sem prepričan, — vzklikne Almanzor, — vem, da jo bom našel tako, kakršno sem jo zapustil, če še bom še kdaj k njej povrnil. Krista ne bo nikoli ljubila drugega, nikoli ne bo drugega poljubila. Jaz sem ji bil vse, deklica pa, kakor je Krista, pripada samo enemu moškemu v življenju, toda temu je — vse!

Doktor Betalesi umolkne za trenutek.

Potemkin pogleda v plavo nebo in

zašepče:

— Deklica, kakor je Krista, pripada samo enemu moškemu v življenju, toda temu popolnoma.

— Te besede, — nadaljuje doktor Betalesi, so razjezile vilo in zmaže s svojo glavo, oči pa se ji divje zasvetijo.

— Pravim ti, da lažeš, — vzklikne vila. — Ne bo minilo niti leto dni in tvoja Krista bo popolnoma pozabila nate. Ravno zato, ker je okusila v tvojem naročju vse blaženosti ljubezni, ne bo mogla kljubovati prošnjam drugih moških, — ko bo leto dni živela sama v svoji samotni hišici, odšla bo po svetu, ali pa si bo poiskala drugega moškega.

Pozabila bo nate, Almanzor, in ko jo bo drugi poljubljaj, se ne bo nate niti spomnila, — če pa se te bo spominjala, bo to le zato, ker bo tvojemu nasledniku prisegla, da so njegovi poljubi tisočkrat slajši kakor tvoji.

Almanzor pogleda zaničljivo lepo vilo.

— Pomilujem te, — reče on, — vidim, da imaš tu na dnu jezera vse, o čemur ljudje le sanjajo, — imajo neizmerno bogastvo, — toda nekaj si pozabila, kar zasenči vse tvoje briljante, rubine, safire, in ametiste, — pozabila si na zvestobo, — zvestobo, ki se nahaja v srečni vsake plemenite žene!

Ta zvestoba pa je, — nadaljuje Almanzor z dvignjenim glasom, misleč na svojo Kristo, — ta zvestoba je najdragocenejši briljant, ki ga je Bog poklonil ljudem. Te dragocenosti ne moremo najti globoko v zemlji, niti na dnu morja, — ona se nahaja v ženskih prsih, pred njo pa zatemnijo vse zemeljske dobrote.

Vila postane od jeze zelena.

Nežna, rdečkasta barva je izginila z njenega telesa, — postala je zelena kakor kušček.

Dobro torej, — vzklikne in sto-

pi k Almanzorju, — dokazala ti bom, da se motiš. Hočeš skleniti stavo? Almanzor, ali imaš za to dovolj poguma?

— Soglašam, — odvrne Almanzor, — četudi se mi zdi greh, ko moram za kaj takega staviti.

— Poslušaj, kaj ti predlagam: Živel boš leto dni v moji palači, — ničesar ti ne bo primanjkovalo, prizadevala si bom, da bo tvoje bivanje v moji hiši čim bolj udobno. Almanzor, zapeljajla te bom. Odkritosrčno ti priznam, da bom uporabila vso svojo lepoto, da te osvojim.

Če me boš samo enkrat poljubil, boš pozabil na ves svet, — na vse, ki si jih kedaj ljubil in na Kristo ravno tako.

Potem si ne boš nikoli več želel, da bi se vrnil med ljudi, temveč boš živel tukaj v večnem blaženstvu. To je prvi del najine opere!

— Soglašam! — vzklikne Almanzor.

— Stoj, še nisva gotova, — sedaj pridejo še drugi pogoji na vrsto.

Če ti bo po preteku enega leta Krista ostala še vedno zvesta, če se je med tem časom ne bo noben moški dotaknil, če nikomur ne bo dovolila, da bi preživel z njo v njeni hišici če tudi le eno samo noč, potem se boš vrnil k njej, ker potem nimam nad teboj nobene moči več.

Toda, če ti Krista ne bo stala zvesta, potem te bom spremenila v oštudno, grdo ribo, pred katero bodo bežale vse druge ribe; če te bodo ljudje ujeli, če bo slučajno začel v njihove mreže, se bodo zgrozili in vrgli te bodo nazaj v vodo. In ta riba bo večno tvoja podoba.

Almanzor prebledi.

Trenutek je omahoval, nato pa odločno vzklikne:

— Dobro, vila, — soglašam! Prepričan sem, da bom ostal zvest, — prepričan sem, da bo ostala tudi Krista meni zvesta. Živel bom leto dni

v tvoji palači, ti pa uporabi vse, kar znaš, da me zapelješ, — ne bo se ti posrečilo!

Krista pa ne bo nikoli poklonila svoje ljubezni drugemu moškemu in če bo čez leto dni ravno tako čista, kakor je sedaj, — potem me ne boš mogla več tu zadrževati, potem boš obvezana, da izpolniš svojo obljubo.

— Da, — odvrne rdečelasa povodna vila.

Ona mu pokima z glavo, nato pa se naenkrat razdelijo stene na dvoje, — z vseh strani vstojijo neštevne žene, kostanjeve črne, — gole, kakor tudi njihova gospodarica, — one stopijo bližje in začnejo plesati okrog Almanzorja.

Plesale so s peklensko strastjo, — bil je ples, ki si ga je moral izmisliti veliki zapeljivec Lucifer.

Vedno bližje in bližje so prihajale k mladeniču, ki se ni mogel dovolj nagledati in naučiti vseh teh krasot.

One so pokleknele na tla — dvignile so k njemu roke — stisnile so se k njemu, toda zastoj, — Almanzor je ostal nem in hladen.

Ni mu bilo težko ostati čist in odločen med temi zapeljivimi ženami. Spomnil se je one noči, ko je bil prvič sam s Kristo, ko se je Krista vrnila iz gozda in posipala vijolice po postelji.

Ta spomin je bil kakor oklep, ki je napravil njegovo srce trdno. Krista je bila prinjemu. Krista mu je stala ob strani, Almanzor ni krenil s prave poti.

Zdajci plesalke izginejo, na tleh pa se nenadoma pojavi zlata miza. Bila je obložena z izrednimi jedili, ki jih Almanzor na zemlji še nikoli ni videl.

Jedi so zapeljivo vonjale, v dijamantnih čašah pa je blestelo vino, ki ga je skoro omamilo s svojim vonjem.

Rdečelasa vila stopi k Almanzor-

ju, mu ponudi roko in reče:

— Pridi, jedla in pila bova!

Ona se nasloni na blazine, vleže se tako, da bi vsak človek izgubil razum, ko bi jo videl.

Druga blazinicca je bila za Almanzorja in on se vsede.

Motril je jedi in je opazil, da so sestavljene iz stvari, ki so se nahajale edino le na dnu morja.

Bile so tu prekrasne ribe, sadje, delikatese in tako dalje.

Almanzor začuti lakoto in začne jesti in piti in vino se mu je zdelo najboljše, kar ga je doslej okusil.

— Kako je mogoče, — vpraša on vilo, — da raste v tvojem carstvu vinska trta.

— To ni vino, kar pijeva, — odvrne lepota, — to je kri malih ribic, ki jih na milijone živi v mojem carstvu. Moje nimfe jih love, kri pa stoji po sto let v velikih kamenitih sodih, nato pa nastane od te krvi divno vino.

Ko je Almanzor slišal, da je to kri, ni poskusil niti kapljice več.

Med jedjo so prihajale z vseh strani ljubke melodije do njegovega ušesa, če tudi Almanzor nikjer ni videl godbenikov.

Naposled je bila servirana velika, pokrita skleda.

Skleda je bila iz čistega zlata, zlato, smaragdi in rubini so jo krasili, pokrov je stal na svojem prostoru, tako da Almanzor ni mogel videti vsebine.

Vila pritisne na neki tajni gumb in dvigne pokrov.

V skledi je ležalo rdeče srce.

— To je najredkejša delikatesa, — reče vila, — s katero te morem pogostiti. To je srce velike želve, — doslej kaj takega gotovo še nisi okusil, — toda odslej si boš vedno želel, da bi jedel to delikateso.

Almanzor se je čudil.

(Dalje prihodnjič)